மீண்டும் ஒருமுறை: கொரிந்துவில் தலை, முக்காடு, தலைமயிர்[1]

Hans-Jörg Ronsdorf · ஜனவரி 2021 · அக்டோபர் 2026இல் திருத்தப்பட்டது

ஆண்டுதோறும், ஆனால் குறைந்துகொண்டே வரும் அளவில், எளிதானதல்ல என்று எல்லாரும் அறிந்த பவுலின் இந்த வேதப்பகுதியைப் (1 கொரிந்தியர் 11:2-16) பற்றிக் கட்டுரைகள் வெளிவருகின்றன. நான் ஏன் இதைப் பற்றி எழுதுகிறேன்? நவம்பர் 2020இல் வெளிவந்த, ஆண் பெண் பங்குகளைப் பற்றிய என் புத்தகமான "பெண்களே, எங்களை மன்னியுங்கள்!" ("Frauen, vergebt uns!")[2] என்பதில் ஓர் அதிகாரத்தில் இந்தப் பகுதியைக் கையாண்டேன். ஆனால், பின்னர் திரும்பிப் பார்க்கும்போது சரியென்று நான் கருதுவதைவிடக் குறைவான ஒழுங்குடனும் குறைவான விவரத்துடனும் அதைச் செய்தேன். ஏனெனில், தாமஸ் ஷிர்மாஹர் (Thomas Schirrmacher) தம்முடைய "Paulus im Kampf gegen den Schleier!" (ஜெர்மன் மொழியில்) என்ற புத்தகத்தில் விளக்கிய மேற்கோள் கோட்பாட்டை என் புத்தகத்தில் மிக அதிகமாகப் பிரதிபலித்தேன். மேற்கோள் கோட்பாடும் ஒரு அனுமானம்தான் என்றும், அது மிகவும் ஏற்கத்தக்கதாக இருந்தாலும் இறுதியில் நிரூபிக்கப்படவில்லை என்றும் அங்கே சுட்டிக்காட்டியிருந்தேன். இந்த ஆய்வில், ஒரு பெண் இறையியலாளர், ஓர் ஆண் இறையியலாளர் ஆகியோரின் படைப்புகளின் உதவியால், மேற்கோள் கோட்பாடு இல்லாமலும் ஏற்கத்தக்க விளக்கங்களுக்கு வந்து சேருகிறேன்.

இந்த வேதப்பகுதி நமக்கு அந்நியமான ஒரு கலாச்சாரச் சூழலுக்குள் பேசுகிறது; அதாவது முதலாம் நூற்றாண்டின் கிரேக்க-ரோமக் கலாச்சாரத்துக்குள். எங்கோ ஓர் இடத்தில் அல்ல, அக்காலத்தில் கிரேக்க நாட்டிலிருந்த ஒரு ரோமக் குடியேற்ற நகரமான கொரிந்துவில். பவுலுக்கு அது அறியாத இடம் அல்ல; அங்கே அவர் 18 மாதங்கள் ஊழியம் செய்தார். அந்த நகரத்தின் ஒவ்வொரு விவரத்தையும் அவர் அறிந்திருந்தார் (அப்போஸ்தலர் 18:1-18).

இந்த ஆய்வில் ஒப்பீட்டளவில் புதிய இரண்டு புத்தகங்களிலிருந்து அடிக்கடி மேற்கோள் காட்டுவேன். இந்தக் கடினமான பகுதியை இன்னும் நன்றாகவும், புதிய விதத்திலும், ஆழமாகவும் புரிந்துகொள்ள அவை உதவுகின்றன. குறிப்பாக வசனம் வசனமாக ஆராயும் பகுதியில், அவர்கள் சொன்னதைவிட நன்றாக என்னால் சொல்ல முடியவில்லை; ஆகவே பெரும்பாலும் இவ்விரு ஆசிரியர்களையே பேசவிடுகிறேன். முதலாவது, எக்ஹார்ட் ஜே. ஷ்னாபெல் (Eckhard J. Schnabel) எழுதிய (மாபெரும், சிறப்பான) விளக்கவுரை "Der erste Brief des Paulus an die Korinther" (ஜெர்மன் மொழியில்; Historisch-Theologische Auslegung

வரிசை). அவர் ஒரு பழமைவாத, "வேதாகமத்துக்கு உண்மையுள்ள", சுவிசேஷக இறையியலாளரும் பேராசிரியருமாவார்[3]. இவ்வளவு ஆழமான அடித்தளத்துடனும் இவ்வளவு அதிகமான மூல ஆதாரக் குறிப்புகளுடனும் இந்தப் பகுதியை முழுமையாக ஆராயும் வேறு எந்த விளக்கவுரையையும் நான் அறியேன். அவருடைய எல்லா முடிவுகளோடும் நான் ஒத்துப்போவதில்லை; ஆனால் இந்தத் தலைப்பில் அதை எப்போதும் எதிர்பார்க்கத்தான் வேண்டும். இரண்டாவது புத்தகத்தின் தலைப்பு "Paul and Gender"[4]. சிந்தியா லாங் வெஸ்ட்ஃபால் (Cynthia Long Westfall) (வரலாற்றாசிரியரும் இறையியலாளரும்) 2016இல் இந்தப் பகுதியையும், பாலினக் கேள்வியைப் பற்றிய பவுலின் மற்ற எல்லா முக்கியப் பகுதிகளையும் குறித்து, ஆங்கிலம் பேசும் உலகில் பரவலாகக் கவனம் பெற்ற ஒரு படைப்பை வெளியிட்டார். கலாச்சாரச் சூழலை ஆழ்ந்து கவனத்தில் கொண்டு, எண்ணற்ற விளக்கவுரையாளர்களும் சாதாரண வேதவாசகர்களும் போராடுகிற பெரிய கேள்விகளின்மேல் அவர் புதிய வெளிச்சம் வீசுகிறார். இவ்விரு ஆசிரியர்களும் பல கருத்துகளில் ஒத்துப்போகிறார்கள். (வெஸ்ட்ஃபாலின் மேற்கோள்களுக்கு அடிக்குறிப்பில் பக்க எண் மட்டுமே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.)

பவுலின் வாதம் என்ன, அவர் சரியாக இப்படி எழுத அவரைத் தூண்டியது எது என்பதை (எனக்காக) தெளிவுபடுத்துவதே என் நோக்கம். **பிரச்சினை பெண்களா, ஆண்களா? இறுதியில் அது முற்றிலும் தெளிவாகிவிட்டாலும் – இங்கே அதற்கு உத்தரவாதம் தர முடியாது, ஒவ்வொரு வாசகரும் தாமே அதைத் தீர்மானிக்க வேண்டும் – இன்னும் ஒரு கேள்வி மீதமிருக்கும்: 21ஆம் நூற்றாண்டில் இதை வைத்து நாம் என்ன செய்வது?**

இது, அடிக்கடி குறுகிய பார்வையோடும் அளவுக்கு மீறிய ஆர்வத்தோடும் சொல்லப்படுவதுபோல, வேதாகமத்துக்கு உண்மையாயிருப்பதைப் பற்றிய கேள்வி அல்ல; வேதாகமத்தைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்வதைப் பற்றிய கேள்வி. வேதாகமத்துக்கு உண்மையாயிருத்தல் என்று சொல்லப்படுவதைப் பற்றி நாம் உண்மையிலேயே தீவிரமாக இருந்தால், வேதாகமத்தைப் படிக்கும் உழைப்பை (மீண்டும் மீண்டும்) செய்ய வேண்டும், அதற்கு நேரத்தையும் செலவிட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அது பக்திபோலத் தோன்றும், ஓயாமல் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லப்படும் வெற்றுச் சொல்லாகவே இருக்கும். அல்லது, இருக்கக்கூடாத இடங்களில் எல்லைகளை வரைவதற்கும், சிந்தனையோ அடக்கமோ தேவைப்படும் இடங்களில் உண்மைத்தன்மையை வலியுறுத்துவதற்குமான ஒரு "சிபொலேத்" ஆகக்கூட மாறிவிடும்.

சூழல்மயமாக்கல்

சூழல்மயமாக்கல் என்பதற்கு முன்நிபந்தனை, வேதவசனத்தை முதலில் அதன் சொந்தச் சூழலில் படிப்பது. அதன் பிறகுதான் இந்தப் பகுதி இன்று என்ன சொல்கிறது என்று ஆராய முயல்கிறது. ஆகவே இது அன்புக் கட்டளை, பொய் சொல்லக்கூடாது என்ற தடை போன்ற நேரடிக் கட்டளைகளைப் பற்றியது அல்ல. அவற்றைக் காலத்தைக் கடந்தவையாக ஏற்றுக்கொள்வதில் நமக்குப் பிரச்சினை இல்லை. ஆனால் வெளித்தோற்றம் சார்ந்த காரியங்களைப் பற்றியோ, இன்று நமக்குத் தெரியாத வழக்கங்களையும் நடைமுறைகளையும் (விக்கிரகங்களுக்குப் படைக்கப்பட்ட இறைச்சி போன்றவை) பற்றியோ பேசும்போது நிலைமை வேறு.

கிரேக்க நகரமான கொரிந்துவிலும் ரோமப் பேரரசு முழுவதிலும் அக்காலத்தில் இருந்த வழக்கங்களையும் பழக்கவழக்கங்களையும் பவுல் வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடுகிறார். அன்றைய கலாச்சாரத்தோடு உள்ள இந்தத் தொடர்பை எந்த விளக்கவுரையாளரும் எந்த வேதவாசகரும் தவிர்க்க முடியாது. பெரும்பாலான விளக்கவுரையாளர்களிடமும் அப்படியேதான் இருக்கிறது; ஆனால் வரலாற்று உண்மைகளைப் பற்றிய அறிவும் அவற்றின் விளக்கங்களும் சில வேளைகளில் பெரிதும் வேறுபடுகின்றன, அதனால் வேதவிளக்கத்தின் தரமும் பாதிக்கப்படுகிறது. (என்னைப் போலச் சகோதரர் இயக்கத்திலிருந்து வந்த அனைவருக்கும்: டார்பியும் (Darby) கெல்லியும் (Kelly) முக்காடு, தலைமயிர் பற்றிய விஷயத்தை வேதப்பகுதிக்குள் மட்டுமே விளக்கவில்லை; அன்றைய கலாச்சாரத்தையும் குறிப்பிட்டார்கள். ஏனெனில் தலையை மூடுதல் ஒரு கலாச்சார விஷயம், வேதாகம-இறையியல் விஷயம் அல்ல.) கொரிந்தியருக்கு மிகவும் முக்கியமாக இருந்த இந்தக் கேள்விக்கு (அல்லது கேள்விகளுக்கு) பதிலளிப்பதற்காக, கலாச்சார வழக்கங்களைச் சிருஷ்டிப்பின் விவரணத்தின் வெளிச்சத்தில் மதிப்பிடவும், அவற்றுக்குக் காரணம் காட்டவும்கூடப் பவுலால் முடிகிறது.

பவுல் தம்முடைய வாதத்தில் காலத்தைக் கடந்த ஒரு நியதியை நிறுவவில்லை; நூற்றாண்டுகளைக் கடந்து, அல்லது சிருஷ்டிப்பின் தொடக்கத்திலிருந்தே செல்லுபடியாகும், காலத்துக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு நடத்தை விதித்தொகுப்பையும் நிறுவவில்லை. **சுவிசேஷத்தின் சுதந்திரம் இருந்தபோதிலும், தம் காலத்தவர் எவருக்கும் இடறலாக இராதபடி எப்படி நடந்துகொள்வது என்பதைப் பற்றியே பவுல் வாதிடுகிறார். அது கிறிஸ்தவச் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்தினாலும்கூட.** அது இறையியல் ரீதியாகக் கட்டளையிடப்பட்டதாலோ நியாயப்படுத்தப்பட்டதாலோ அல்ல; இந்த அதிகாரம் தொடங்குவதற்குச் சற்று முன்பு அவர் இப்படி வடித்துள்ள பொன்விதியைப் பின்பற்றுவதாலேயே:

1 கொரிந்தியர் 10:31-33: நீங்கள் புசித்தாலும், குடித்தாலும், எதைச் செய்தாலும், எல்லாவற்றையும் தேவனுடைய மகிமைக்காகச் செய்யுங்கள். யூதருக்கும், கிரேக்கருக்கும், தேவனுடைய சபைக்கும் இடறலற்றவர்களாயிருங்கள்; நானும் என் சொந்த நன்மையைத் தேடாமல், அநேகர் இரட்சிக்கப்படும்படி அவர்களுடைய நன்மையைத் தேடி, எல்லாவற்றிலும் எல்லாருக்கும் பிரியமாக நடக்கிறதுபோல.

இந்தப் "பொன்விதி" உடனே தொடரும் பகுதிக்கு ஒரு திறவுகோல். ஏனெனில் பவுல் வாதங்கள் மூலம் கொரிந்தியருக்குக் கற்பிக்க விரும்பும் விதிகள், "எல்லாவற்றிலும் தேவனுக்கு மகிமை செலுத்துதல்" என்பதும், அதே நேரத்தில் அக்காலத்தில் பொருத்தமற்றவையாக, அல்லது கலாச்சார (இறையியல் அல்ல) அர்த்தத்தில் அவமானமாகக்கூடக் கருதப்பட்ட வெளித்தோற்றங்களாலோ நடத்தைகளாலோ தம் காலத்தவருக்கும் சக மனிதருக்கும் இடறலாக இராமல் இருப்பதும் சேர்ந்த ஒரு கலவை. கொரிந்து கிறிஸ்தவர்கள் எப்படியும் இந்த வழக்கங்களிலேயே வளர்ந்தவர்கள்; இந்த வழியில் மனிதரைக் கிறிஸ்துவுக்கு ஆதாயப்படுத்த முடியுமானால், அவற்றைக் கடைப்பிடிப்பதோ சகித்துக்கொள்வதோ மிக அதிகமான விலை அல்ல. பவுல் கிரேக்க-ரோமக் கலாச்சாரத்தின் வெளித்தோற்ற வழக்கங்களைத் தம்முடையவையாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, அவற்றைக் கடைப்பிடிக்கப் பரிந்துரைத்தாலும்கூட; மாறாகப் பல அம்சங்களைக் கவனத்தில் கொள்ளும் ஒரு வழியைக் கண்டுபிடிக்க முயல்கிறார். இது ஒரு கூர்மையான முகட்டின்மேல் நடப்பதுபோன்றது: ஒருபுறம் ஆணும் பெண்ணும் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட நிகழ்வைச் சிந்தித்து அதைத் தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்கிறது; மறுபுறம் பொதுவாக மக்களின் (சமுதாயத்தின்) உணர்வுகளை முழுமையாகக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கிறது.

இங்கே முன்கூட்டியே 10ஆம் வசனத்தைப் பற்றி ஒரு குறிப்பு: அங்கே பவுல் (பெரும்பாலான மொழிபெயர்ப்புகளுக்கு மாறாக; இதைப் பற்றிப் பின்னர் விரிவாக) பெண்ணுக்குத் தன் சொந்தத் தலையின்மேல் அதிகாரம் உண்டு, அதாவது அதை மூடுவதா வேண்டாமா என்பதில், என்று தெளிவாகச் சொல்கிறார். ஆனால் மேலே சொல்லப்பட்ட அளவுகோலையும், நான் பின்னர் பேசப்போகும் மற்ற அம்சங்களையும் கவனத்தில் கொண்டே அவள் தன் தீர்மானத்தை எடுக்க வேண்டும்.

இந்தப் பகுதி பொருந்தும் வட்டம்

சுதந்திரம் இருந்தபோதிலும் கொரிந்தியர் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று பவுல் விரும்பும் பரிந்துரைகள் எந்த வட்டத்துக்குப் பொருந்துகின்றன?

அது சபைக் கூடிவருதல்! ஜெபிப்பதும் தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பதும் எங்கும் எப்போதும் நடக்கலாம், நடக்கவும் வேண்டும்; ஆனால் கொரிந்தியர் நிருபத்தில் (முக்கியமாக 14ஆம் அதிகாரத்தைப் பார்க்கவும்) அவை கூடிவருதலின் முக்கிய உள்ளடக்கங்கள். எந்த இடமும் எந்தச் சந்தர்ப்பமும் கருதப்படுகிறது என்பது நிருபத்தின் சூழலிலிருந்தே தெளிவாக வேண்டும்.

ஆராதனைகளில் பெண்கள் மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்ற கட்டளையை ஆதரிப்பவர்கள், பெண்கள் ஜெபிக்கிறார்கள், தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கிறார்கள் என்ற பவுலின் கூற்றை எல்லா இடங்களுக்கும் நகர்த்துகிறார்கள் – ஆராதனையைத் தவிர. அது ஏற்கத்தக்கதல்ல; ஏனெனில் தலையை மூடுதல் பொதுவெளிக்கானது; அது காணப்பட வேண்டும், அல்லது காணப்படக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும்; இல்லாவிட்டால் அதற்கு அர்த்தமே இல்லை. மேலும், 12-14 அதிகாரங்களில் ஆவியின் வரங்கள் முழு அளவில், பாலினம் சார்ந்த எந்தக் கட்டுப்பாடும் இல்லாமல் பகிர்ந்தளிக்கப்படுகின்றன; கூடிவருதலில் **எல்லாரும்** பங்கெடுக்கிறார்கள் என்பது பலமுறை வலியுறுத்தப்படுகிறது. ஆகவே பெண்கள் மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்ற கட்டளை (1 கொரிந்தியர் 14:34-35) இதற்கு முரணாக இருக்க முடியாது; 11-14 அதிகாரங்களின் வெளிச்சத்திலும், இறுதியில் முழு நிருபத்தின் சூழலிலும் அதற்குப் பதில் காணப்பட வேண்டும். அப்போது அது, கிறிஸ்தவர்கள் கூடிவந்த வீட்டுச் சபையில் இடையூறாக இருந்த பெண்களின் ஒருவிதப் பேச்சைப் பற்றியது. ஆவிக்குரிய பகிர்வைக் குலைக்கும், அல்லது குறுக்கிட்டுக் கவனச்சிதறலை உண்டாக்கும் பேச்சாக இருக்கலாம்; அல்லது கூடிவருதலில் மனைவிகள் தங்கள் கணவர்களைப் பகிரங்கமாக அம்பலப்படுத்தி, இன்றைய வழக்கில் சொன்னால் “அவமானப்படுத்தும்போது”, கணவர்களுக்கு அவமானமாகும் பேச்சாகக்கூட இருக்கலாம். எப்படியிருந்தாலும், வேதவிளக்கத்தின் அடிப்படை விதிகளைக் காத்துக்கொண்டால், அது பொதுவான பேச்சுத் தடையாக இருக்க முடியாது. இந்த வசனங்களைத் தனியாகப் பிரித்தெடுத்து, அவை முற்றிலும் தனித்து நிற்பதுபோலப் பார்க்கும்போது மட்டுமே அது அப்படித் தோன்றும்.

பவுல் பெண்களின் எதிரியா?

இந்தப் பகுதி ஒரு **வரலாற்று-விமர்சன மூக்குக்கண்ணாடி** வழியாக எப்படிப் பார்க்கப்படுகிறது என்பதை இந்த மேற்கோளிலிருந்து அறியலாம்: “இந்தப் பகுதி சபையிலும், சபையால் தாக்கம் பெற்ற சமுதாயங்களிலும் பெண்கள் ஒடுக்கப்படுவதற்குப் பங்களித்துள்ளது. எவ்வளவு கனிவோடு விளக்கினாலும், 21ஆம் நூற்றாண்டில் பாலின உறவுகளைப் பற்றிக் கிறிஸ்தவ-இறையியல் ரீதியாகச் சொல்ல வேண்டியதோடு அது எந்த வகையிலும் பொருந்தவில்லை.

பாலின உறவுகளில் சமத்துவமும் நீதியும், எதிர்பாலின ஈர்ப்புக் கருத்தியல்களைப் பற்றிய விமர்சனப் பார்வையும் பவுலுக்குத் தெரியாதவை. இப்படிப்பட்ட ஒரு பகுதி இன்னும் எந்த அர்த்தத்தில் ஊக்கமளிக்கக்கூடும் என்று கேட்க வேண்டியிருக்கும். அல்லது, இன்றைய கண்ணோட்டத்தில் இந்தப் பகுதியை நிராகரிக்க மட்டுமே முடியுமா? ஏனெனில் அது நீதிக்குத் தீங்கு செய்தது; தம் காலத்தில் உண்மையில் பூமியில் நீதிக்காக உழைத்த ஒரு மனிதனின் தவறான அடியாக அது இருந்தது."[5] இந்தக் கருத்து, இந்தப் பகுதியைப் பற்றிப் பரவலாக நிலவும் பார்வையைப் பிரதிபலிக்கிறது; அதை நான் எந்த வகையிலும் பகிர்ந்துகொள்வதில்லை. வேதவசனத்தைக் குறித்த எதிர்மறையான விமர்சன மனப்பான்மை இந்தக் கருத்துக்கே இட்டுச்செல்லும்.

மறுபக்கத்தில், **வேதாகமத்துக்கு உண்மையுள்ள பக்கத்தில்**, இப்படிப்பட்ட விமர்சனம் கடுமையாக நிராகரிக்கப்பட்டு இப்படிச் சொல்லப்படுகிறது: படிநிலைக் கீழ்ப்படிதலே, சமத்துவமோ சம உரிமையோ அல்ல, ஆதிமுதல் தேவனுடைய திட்டம். இது பாலினத் தத்துவத்தின் "காலத்தின் ஆவிக்கு" எதிர்த்து நிற்கிறது.

இந்த இரண்டு தீவிர நிலைப்பாடுகளுக்கு இடையில் நாம் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமா? இரண்டு நிலைப்பாடுகளையும் கலக்காமல் இந்தப் பகுதியை விளக்க வேறு வழி உண்டா? அப்படிக் கலப்பது எனக்கு ஒரு மோசமான சமரசமாகத் தோன்றும்.

இவ்விரு விளக்கங்களில் எதற்கும் இரையாகாமல், பவுலையே – அவருடைய 13 நிருபங்களையும் அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகளையும், நிச்சயமாகப் பவுல் தமக்கு முன்மாதிரியாகக் கொண்ட இயேசுவையும் – அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு வாசிப்பு முறை உண்டு: **"நான் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுகிறதுபோல, நீங்கள் என்னைப் பின்பற்றுகிறவர்களாயிருங்கள்" (1 கொரிந்தியர் 11:1).** இது பெண்களைப் பற்றிய பாகுபாடான கூற்றுகளுக்கு எந்த இடமும் தருவதில்லை. **இல்லை, பவுல் பெண்களின் நண்பர்; அவர் கிறிஸ்துவின் ஒளியின் மகிமையில் சத்தியத்தை அறிந்து கண்டவர். அவருடைய யூத-எலனிஸ்டிக் பெண்ணைப் பற்றிய பார்வையும் சுவிசேஷத்தின் வெளிச்சத்தில் சீர்திருத்தப்பட்டது.**

பவுலுக்கு, இடறலாக இராமல் இருப்பதும், அதே நேரத்தில் சுவிசேஷத்துக்கு உண்மையாக நிலைத்திருப்பதும் முக்கியம். ஆண்கள் தலையை மூடுவது, அவர்களுடைய பின்னணியையும் வளர்ப்பையும் பொறுத்து, மத வழிபாட்டு முறைகளில் வழக்கமான பழக்கமாக இருந்தது. விசுவாசிகளின் கூட்டத்தில், ஜெபிக்கும்போதும் தீர்க்கதரிசனமாகப் பேசும்போதும் ஆண்கள் தலையை மூடக்கூடாது. பெண்களோ, ஆண்கள் செய்யும் அதே காரியத்தைச் செய்யும்போது, தலையை மூட வேண்டும் என்று பவுல் சொல்கிறார். அதுவும்

எல்லாப் பெண்களும் – அன்றைய சமுதாயத்தில் தலையை மூட அனுமதிக்கப்படாதவர்களும், அதாவது அடிமைப் பெண்களும் விடுதலை பெற்ற பெண்களும் திருமணமாகாத பெண்களும்கூட. ஆகவே இவ்விரண்டும் ஓரளவு கலாச்சாரத்துக்கு எதிரானவையும்கூட; ஏனெனில் இங்கே கலாச்சாரம் சுவிசேஷத்தின் மையத்துக்கு முரணாக இருக்கிறது. எல்லாப் பெண்களும் தெருவில், அதாவது பொது வாழ்க்கையில், தலையை மூட வேண்டும் என்ற அறிவுறுத்தலும் இது அல்ல (ஆர்மின் பாம் (Armin Baum), ஷ்னாபெல் ஆகியோருக்கு மாறாக); ஏனெனில் கலாச்சாரம் மிகத் தாழ்ந்த நிலையிலிருந்த அடிமைப் பெண்களுக்கு அதைத் தடைசெய்தது. திருமணமான பெண்கள் தலையை மூடுவது அல்லது முக்காடிடுவது எப்படியும் வழக்கமாக இருந்தது.

தலையை மூடுதலை ஆணுக்குக் கீழ்ப்படிதலின் அடையாளமாகவும் பவுல் ஆதரிக்கவில்லை. ஆணோடு ஒப்பிடுகையில் பெண்ணின் கீழ்ப்படிதல், தாழ்ந்த நிலை, குறைந்த மதிப்பு ஆகியவை நெடுங்காலமாகவே கல்லில் பொறிக்கப்பட்டவைபோல நிலைபெற்றிருந்தன. அதைக் காட்சிப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இருக்கவில்லை. இந்த மூடுதலுக்கு ஒரு திட்டவட்டமான செயல்பாடு இருந்தது; வேண்டுமானால் சொல்லலாம், அது ஒரு செயல்பாட்டு அடையாளம்; படிநிலைச் சின்னம் என்பது குறைவாகவோ, அல்லது அறவே இல்லாமலோ இருந்தது.

பவுல் யாரை நோக்கிப் பேசுகிறார்? யார் திருத்தப்பட வேண்டும்?

ஏறக்குறைய எல்லா விளக்கவுரையாளர்களும் இப்படி நம்புகிறார்கள்: புதிதாகக் கிடைத்த சுதந்திரத்தினால், அக்காலத்தில் வழக்கமாக இருந்த தலைமூடலைத் தொடர்ந்து அணிவதை எதிர்த்த பெண்களையே பவுல் நோக்கிப் பேசுகிறார். அந்தத் தலைமூடல் ஆணுக்குக் கீழ்ப்படிதலின் வெளிப்பாடும் ஒப்புதலும் என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள்; ஏனெனில் – இந்தப் பகுதியில் சிருஷ்டிப்பிலிருந்து வெளிப்படையாகப் பெறப்படுவதுபோல – பெண் பொதுவாக ஆணுக்கும், குறிப்பாக மனைவி கணவனுக்கும், படிநிலையில் கீழ்ப்பட்டவள் அல்லது அடுத்த நிலையில் இருப்பவள் என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள். "படிநிலை" என்ற சொல் யாருக்காவது உறுத்தலாக இருந்து, அவர் சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு அல்லது பரிசுத்த ஒழுங்கு(கள்) என்று பேச விரும்பினால், அவர் ஒன்றை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்: ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் சம மதிப்பும் சம கண்ணியமும் உண்டு என்று சொன்னாலும், அவர் ஒரு சமமின்மையையே தேவனுடைய ஒழுங்காக ஆதரிக்கிறார். ஆண் வழிநடத்துகிறான், பொறுப்பேற்கிறான்; பெண் கீழ்ப்படிதலோடு பின்பற்றுகிறாள்.

பெண்களின் விடுதலை நோக்கிய நடத்தையே பவுலின் இந்தப் பகுதிக்குத் தூண்டுதலாக இருந்திருந்தால், **கிறிஸ்து ஆணுக்குத் தலை** என்ற வார்த்தைகளோடு அது ஏன் தொடங்குகிறது என்பதை விளக்க வேண்டும். இந்தத் தொடக்கம் கவனத்தை ஆண்களின் பக்கம் திருப்புகிறது; அதுவும், தொடர்ந்து வரும் வாதத்துக்கு அவர்களே காரணமாக இருந்ததுபோல.

கொரிந்துவில் சில ஆண்கள் பெண்களை வழக்கமான தலைமூடலைக் கைவிடும்படி ஆலோசனை சொன்னார்கள், அல்லது வற்புறுத்தினார்கள் என்பது சிந்தியா லாங் வெஸ்ட்ஃபாலின் கருத்து. மதிப்புள்ள நிலையிலிருந்த திருமணமான பெண்கள் தங்கள் தலைமூடலை எடுக்க விரும்பவில்லை. அது அவர்கள் வளர்ந்த கலாச்சாரத்தின் வழக்கத்துக்கு முரணானது. அவர்களுடைய தலைமூடல் பாதுகாப்பாகவும், கண்ணியம், ஒழுக்கம், நன்னடத்தைத் தூய்மை ஆகியவற்றின் வெளிப்பாடாகவும் இருந்தது. அது கீழ்ப்படிதலின் சின்னம் அல்ல; ஆனால் ஒரு மனைவி தன் கணவனைச் சேர்ந்தவள் என்பதன் அடையாளம்.

அடிமைப் பெண்கள், விடுதலை பெற்ற பெண்கள், திருமணமாகாதவர்கள் (ஒருவேளை விதவைகளும்?) தலையை மூட அனுமதிக்கப்படவில்லை; மிகத் தாழ்ந்த நிலையிலிருந்த அவர்கள் பாலியல் அணுகுதல்களுக்கு ஆளாக்கப்பட்டார்கள். விலைமாதர்கள் தலையை மூடவோ முக்காடிடவோ இல்லை; அவர்கள் தலைமயிரைக் கத்தரித்திருந்தார்கள், அதாவது ஏதோ ஒரு வடிவில் குட்டையான தலைமயிர் அலங்காரம். அவர்கள் விசுவாசத்துக்கு வந்தால் என்ன? நிருபத்தின் தொடக்கத்தில் (1:26-29), விசுவாசத்துக்கு வந்தவர்களில் உயர்ந்த நிலையோ குலச்சிறப்போ உடையவர்கள் அல்ல, அநேகர் எளிய, ஏழை மக்கள் என்று பவுல் சொல்கிறார். ஆகவே, சமுதாய வழக்கங்களுக்கு மாறாக அவர்கள் தலையை மூடலாம் என்று இந்தப் பெண்களிடம் சொல்ல வேண்டியிருந்தது. ஏனெனில் புதிய உடன்படிக்கையின், புதிய சிருஷ்டிப்பின் சபையில், கலாத்தியர் 3:28 உறுதிப்படுத்துவதுபோல, சமூக நிலைக்கு இனி எந்த இடமும் இல்லை.

கொரிந்து கிறிஸ்தவர்களின் கலாச்சாரச் சூழலின் சில அம்சங்கள்

இந்தக் கேள்வியை ஆராயும்போதெல்லாம், வரலாற்றாசிரியர்களின் தரவுகளைச் சார்ந்திருக்கும்போது, தம்முடைய காலத்தையும் சமுதாயத்தையும் பற்றிய பவுலின் பார்வையைக் கவனிக்க வேண்டும்: இந்த உலகத்தின் போக்குக்கு, ஆகவே ஒவ்வொரு கலாச்சாரத்துக்கும், அது சுவிசேஷத்துக்கு முரணாக இருக்கும்போது, ஒத்துப்போகக்கூடாது (ரோமர் 12:2). சுவிசேஷத்தில் “விட்டுக்கொடுத்தலுக்கு” எல்லைகள் உண்டு.

கிரேக்கருக்குக் கிரேக்கனாவது (1 கொரிந்தியர் 9:20-22 ஒப்பிடுக) என்பது விக்கிரகக் கோவிலில் பந்தியில் சாய்ந்து விக்கிரகங்களுக்குப் படைக்கப்பட்ட இறைச்சியைப் புசிப்பது அல்ல. சொல்லப்போனால், இந்த உலகத்தின் போக்கைப் பற்றிய பவுலின் மதிப்பீடு – ஒரு காலகட்டத்தின் வழக்கங்களையும் பழக்கவழக்கங்களையும் போல அல்லாமல் – காலத்தைக் கடந்தது, எப்போதும் செல்லுபடியானது.

இந்தக் கட்டுரையின் தலைப்பு பாலினக் கேள்வியையும், அதோடு தொடர்புடைய நடத்தையையும் வெளித்தோற்றத்தையும் சுற்றியே அமைந்துள்ளது:

"கிரேக்க-ரோமச் சமுதாயத்தில், பெண்களின் 'சரியான' நடத்தையைப் பற்றிச் சட்டம் இயற்றுவதும் அதைச் செயல்படுத்துவதும் அதிகாரிகளின் முக்கியக் கவலையாக இருந்தது; ஏனெனில் குடும்பத்தில் ஏற்படும் ஒழுங்கின்மை பேரரசின் நலனுக்குக் கலகத்தனமான விளைவுகளை உண்டாக்கும் என்று அவர்கள் நம்பினார்கள்."[6]

"புறஜாதியாரிடையே பவுலின் மிஷனரிப் பணி வெற்றிபெற வேண்டுமானால், கிறிஸ்தவப் பெண்களின் நடத்தை, முதலாம் நூற்றாண்டின் பொதுவான கிரேக்க-ரோம உலகில் பெண்கள் கடைப்பிடித்ததோடு ஒத்துப்போக வேண்டியிருந்தது. ஆகவே, சபையிலும் வீட்டிலும் பாலினப் பங்குகளைப் பற்றிப் பேசும்போது பவுலின் பாலினம் சார்ந்த கவலைகள் பெரும்பாலும் மிஷனரி நோக்குடையவையாக இருந்தன; விசுவாசிகள் கலாச்சாரத்தோடு பொருந்திக்கொள்ள வேண்டும், அதே நேரத்தில் ஒழுக்கத்தில் தூய்மையாக நிலைத்திருக்க வேண்டும் என்பதே அவருடைய நோக்கம். முதலாம் நூற்றாண்டின் கலாச்சாரத்தோடு பொருந்திக்கொள்வது, இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் கலாச்சாரத்தோடு பொருந்திக்கொள்வதிலிருந்து வேறுபட்டது. பாலினத்தவர் வழக்கமாக எப்படி நடந்துகொள்கிறார்கள், ஒருவரோடொருவர் எப்படிப் பழகுகிறார்கள் என்பதைப் பற்றிய நவீன மேற்கத்தியக் கருத்துகள், கிரேக்க-ரோமக் கலாச்சாரத்தின் கருத்துகளிலிருந்து தெளிவாக வேறுபடுகின்றன."[7]

"கலாச்சாரத்தின் கட்டுமானக் கற்களாக அமைந்த புரவலர்–சார்ந்தோர் உறவும் பரஸ்பரக் கடமையும், கணவன் மனைவி உறவுகளையும் வடிவமைக்கின்றன."[8] புரவலர் (Patron) என்பது, தம்முடைய செல்வச்செழிப்பு அல்லது செல்வத்தின் காரணமாக மட்டுமாவது, தகுதியிலோ சமூக நிலையிலோ உயர்ந்திருந்த ஒரு ஆதரவாளர் அல்லது உதவியாளரைக் குறிக்கிறது. "கிரேக்க-ரோம உலகில் கணவனும் மனைவியும் பொதுவாகப் புரவலர் அமைப்பில்/உறவில் சமமற்ற பங்காளிகளாக இருந்தார்கள். திருமண உறவில் கணவன் நன்மை செய்பவனாகவும், மனைவி கீழ்ப்பட்ட தரப்பாகவும்

செயல்பட்டார்கள் – அவள் பெரிய சீதனத்தைத் திருமணத்துக்குக் கொண்டுவந்திருந்தால் தவிர."[9]

"(கொரிந்து) ஆண்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய எல்லா விதமான பாலியல் செயல்பாடுகளையும் வழங்கிய ஓர் இடமாக இருந்தது (ஆகவே 'கொரிந்துப் பெண்ணைப்போல நடந்துகொள்வது' என்பது பாலியல் ஒழுக்கக்கேட்டில் ஈடுபடுவதைக் குறித்தது), 'கொரிந்துப் பெண்பிள்ளை' என்ற சொல் விலைமாதுக்கான ஒரு மென்சொல்லாக இருந்தது. அங்கே உயர்குடி வர்க்கம் இருக்கவில்லை; மாறாகக் கொரிந்துவின் செல்வச்செழிப்பு புதிதாகச் செல்வந்தரான ஒரு வர்க்கத்தை உருவாக்கியது. ஆனால் கொரிந்து சபை தன் உறுப்பினர்களைச் செல்வந்த உயர்தட்டிலிருந்து மட்டுமல்ல, முக்கியமாக அந்தஸ்தோ அதிகாரமோ இல்லாதவர்களிடமிருந்தே பெற்றது என்று பவுல் சுட்டிக்காட்டுகிறார் (1 கொரிந்தியர் 1:26)."[10]

ஆகவே, எந்த முன் கிறிஸ்தவ வளர்ப்பும் இல்லாமல் எல்லாச் சமூகத் தட்டுகளிலிருந்தும் மக்கள் விசுவாசத்துக்கும் விசுவாசிகளின் ஐக்கியத்துக்கும் வந்தபோது, அவர்கள் இன்னும் தங்கள் வாழ்நாள் முழுவதுமான தீய பழக்கங்களால் உருவாக்கப்பட்டவர்களாகவே இருந்தார்கள். பாலியல் சூழலிலேயே நிறைந்திருந்தது; எங்கும் அது கிடைத்தது. இப்படிப்பட்ட விஷயங்களையும் நடத்தைகளையும் சபை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது.

கூடிவருதலின் நடைமுறை

துறைமுக நகரமான கொரிந்துவில் பவுல் மூலமும் அவருடைய உடன்ஊழியர்கள் மூலமும் தேவன் அழைத்தெடுத்த திரளான ஜனம் (அப்போஸ்தலர் 18:10) ஒரே இடத்தில் கூட முடியவில்லை. நாடக அரங்கையோ ஒரு விளையாட்டரங்கையோ வாடகைக்கு எடுத்திருந்தால் தவிர; ஆனால் முக்கியமாக எளிய மக்கள் கடைப்பிடித்த ஒரு புதிய வழிபாட்டு முறைக்கு அது முற்றிலும் சாத்தியமற்றது. ஆகவே அவர்கள் வீடுகளில் கூடினார்கள் – பெரிய வீடுகளிலும் சிறிய வீடுகளிலும், சில மாளிகைகளிலும், பெரும்பாலும் எளிய வீடுகளிலோ குடியிருப்புகளிலோ (எபேசுவில் இன்றும் காணக்கூடியதுபோல). கூடிவந்தபோது, உணவைத் தயாரித்தவர்கள் பெண்களே (சில வேளைகளில் உணவைக் கொண்டுவந்தவர்களும் அவர்களே). கர்த்தருடைய இராப்போஜனம் பொதுவான உணவின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது.

வீட்டுச் சபையிலிருந்த ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் பவுல் வெளிப்படுத்துவது பொருந்தியது. வெஸ்ட்ஃபால் அதை இப்படிச் சுருக்கிச் சொல்கிறார்: "ஆகவே ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு, சபையில் பங்குகளின் வேறுபாடு அல்ல; மாறாக அந்தப்

பங்குகளில் அவர்கள் எப்படி வெவ்வேறு விதமாகச் செயல்படுகிறார்கள் என்பதே. பெண்களும் ஆண்களும் ஒரே ஊழியப் பொறுப்புகளில் தேவனுக்குச் சேவை செய்யலாம்; ஆனால் பாலினத்துக்கேற்ற வெளித்தோற்றத்தை உள்ளடக்கிய வெவ்வேறு தேவைகள் உண்டு. ஆண்களுக்கு எந்தக் கட்டுப்பாடும் இல்லாமல் பெண்கள் மட்டும் கட்டுப்படுத்தப்படும் இரட்டை நியதியின் வெளிப்பாடு இது அல்ல; இருவருமே கட்டுப்படுத்தப்படுகிறார்கள்."[11]

"இறுதியாக, பவுலின் வாதங்களின் நோக்கத்தைச் சேர்ந்ததல்ல என்றாலும் முக்கியமான ஓர் அம்சத்தை மீண்டும் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். சபைக் கூட்டத்தில் பெண்கள் ஜெபிப்பதையும் தீர்க்கதரிசனமாகப் பேசுவதையும் பவுல் மிக இயல்பான காரியமாகப் பேசுகிறார். அதாவது, தேவனுடைய யதார்த்தத்தையும் அவருடைய வார்த்தையையும் பெண்கள் ஆண்களைப் போலவே பகிரங்கமாக எடுத்துரைக்கிறார்கள்."[12]

பொதுவெளி என்பது என்ன?

பொதுவெளி என்பது வழக்கமாக, ஒருவர் எல்லாரையும் சந்திக்கும் இடத்தைக் குறிக்கிறது. கொரிந்துவின் சந்தையில், துறைமுகத்தில், அல்லது விக்கிரகக் கோவிலில். இறுதியில், தன் சொந்த வீட்டுக்கு வெளியே உள்ள அனைத்தும் பொதுவெளியே.

ஆராதனைக்கான கூடிவருதல், வசதிபடைத்த அல்லது உயர்நிலையிலிருந்த கிறிஸ்தவர்களின் தனியார் வீடுகளிலும், அதுபோலவே அவ்வளவு வசதியில்லாதவர்களின் வீடுகளிலும் அறைகளிலும் நடந்தது. அது பொதுவெளியா? சந்தையின் சூழலோடு அதை ஒப்பிட முடியாதுதான்; ஆனால் அறியாதவர்களும் அவிசுவாசிகளும் இந்தக் கூட்டங்களுக்குள் வர முடிந்தது – பரிசுத்த ஆவியானவரால் அங்கே வழிநடத்தப்பட்டோ, கிறிஸ்தவர்களால் அழைக்கப்பட்டோ. அந்த அளவில், கூடிவருதலும் ஒரு மூடிய குழு அல்ல; ஜீவனுள்ள தேவனை எல்லா மனிதரும் சந்திக்கும் இடம்.

ஆகவே, இந்தக் கூடிவருதலில் பழக்கவழக்கங்களையும் வழக்கங்களையும் காத்துக்கொள்வது முக்கியம் – ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சமமாக. அவிசுவாசி இடறலடையக்கூடாது; மாறாக, தேவனால், அவருடைய பரிசுத்தமான, வல்லமையுள்ள பிரசன்னத்தால், கண்டித்து உணர்த்தப்பட வேண்டும் (1 கொரிந்தியர் 14:16,23-25).

கூடிவருதலுக்கு வெளியேயும் ஒரு உடை நெறி இதனால் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறதா என்று பல விளக்கவுரையாளர்கள் கேட்கிறார்கள். சரியாகப் பார்த்தால், இந்தப் பகுதியில் அது தலைப்பும் அல்ல, கொரிந்தியரின்

கேள்வியும் அல்ல. இங்கே 1 கொரிந்தியர் 10:31-33இன் பொன்விதி பொருந்துகிறது: யாருக்கும் இடறலாக இருக்க வேண்டாம். திருமணமான பெண்கள் வீட்டைவிட்டு வெளியே போகும்போது தலையை மூடுகிறார்கள். அடிமைப் பெண்கள் அப்படிச் செய்வதில்லை; ஆனால் பவுல் எழுதுவதுபோல ஆராதனையில் செய்கிறார்கள்.

கொரிந்துவில் தலையை மூடுதல்

இதைப் பற்றி இன்னும் சில மேற்கோள்களும் விரிவான சிந்தனைகளும். என் நம்பிக்கை இது: தலையை மூடுதல், முக்காடிடுதல் என்ற வழக்கத்தைப் புரிந்துகொள்ளாதவர்களே பவுலின் இந்தப் பகுதியை அப்படியே இன்றைக்குப் பொருத்துகிறார்கள். அதுவும் ஒற்றைப் பரிமாண, கறுப்பு-வெள்ளை வேதவிளக்க முறையில்; அது இறுதியில் குறுகிய நியாயப்பிரமாணவாதத்தை நியாயப்படுத்துவதாக மாறுகிறது – நான் அடிக்கடி அதைச் சந்தித்திருக்கிறேன், நானே அதை அனுபவித்தும் இருக்கிறேன்.

“மிஷெல் ஆவர்பாக் (Michelle Auerback) முக்காடிடுதலுக்கு ஆதரவான வாதத்தை இப்படிச் சுருக்குகிறார்: **‘சின்னங்கள், கூற்றுகள், அவற்றின் அர்த்தம் என்ன என்று அறிந்த ஒரு கலாச்சாரத்தில் மட்டுமே அர்த்தமுடையவை.’** ஆனால் பாரம்பரிய வேதாகம ஆய்வில், பெரும்பாலானோர் 1 கொரிந்தியர் 11:3-16இல் முக்காடிடுதல் ‘அடிபணிதலைக்’ குறிக்கிறது என்று எடுத்துக்கொண்டார்கள் – **பண்டைய கிழக்கு மத்தியதரைக் கலாச்சாரத்தில் பெண்களுக்கு முக்காடிடுதல் கொண்டிருந்த அர்த்தங்களைப் புரிந்துகொள்ள முயலாமலேயே**, அல்லது பல நவீனக் கலாச்சாரங்களில் இன்னும் பரவலாக நீடிக்கும் அதன் பயன்பாட்டைப் புரிந்துகொள்ள முயலாமலேயே.”[13]

“ரோமப் பேரரசின் காலத்தில் ‘முக்காடிட்ட தலை, ஒரு திருமணமான பெண்ணிடம் எதிர்பார்க்கப்பட்ட அடக்கத்துக்கும் கற்புக்கும் சின்னமாக இருந்தது என்று நிச்சயமாகக் கருதலாம்’ என்று புரூஸ் வின்டர் (Bruce Winter) கூறுகிறார்.”[14]

“ஆனால் இப்போது, பெண்கள் முக்காடிடுதலைக் கடைப்பிடிக்கும் கலாச்சாரங்களிலிருந்து பெண்களின் சொந்த விவரணங்கள் நமக்குக் கிடைக்கின்றன; அவை வேறொரு கதையைச் சொல்கின்றன. இஸ்லாமிலும் யூத மதத்திலும் பக்தியுள்ள அடிப்படைவாதப் பெண்களின் ஒரு வலுவான ஓட்டம் இருப்பதை நாம் காண்கிறோம்; அவர்கள் 1 கொரிந்தியர் 11:3-16இல் பவுல் கூறும் காரணங்களை மிகவும் ஒத்த காரணங்களுக்காக முக்காடிடுகிறார்கள். ஆனால், காலப்பிழையாகும் அபாயம் உள்ள பிற்கால மானிடவியல் இணைகளை மட்டுமே நாம் முழுமையாகச்

சார்ந்திருக்கவில்லை. **முக்காட்டைக் கழற்ற மறுக்கும் பெண்களின் வரலாற்றையும், முக்காடு அணிவதற்கான காரணங்களையும் அசீரியக் கலாச்சாரம் வரை பின்னோக்கிக் கண்டறியலாம்.**”[15]

“**தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கும், ஜெபிக்கும் சபையிலுள்ள எல்லாப் பெண்களுக்கும் – அடிமைப் பெண்கள், விடுதலை பெற்ற பெண்கள், திருமணமாகாதவர்கள், விதவைகள் உட்பட – பவுலின் அக்கறை விரிவடைவதாகத் தெரிகிறது.** ரோம மாட்ரோனாவின்[16] உடை நெறி அவளுடைய தகுதியையும், ‘ரோமச் சமுதாயத்தில் பாலியல் உறவுக்குரிய பெண்ணாக அவளுடைய அந்தஸ்தையும் பங்கையும்’ வெளிப்படுத்தியது. **மறுபுறம், முக்காடிடாத தலை பாலியல் ரீதியாக அணுகக்கூடியவள் என்பதைக் குறித்தது; ஆகவே ஓர் அடிமைப் பெண்ணுக்கோ விடுதலை பெற்ற பெண்ணுக்கோ முக்காடிடுதல் தடைசெய்யப்பட்டிருந்தது.**”[17]

”முக்காடிடுதலை ஒழுங்குபடுத்துவது ஆண்களின் சிறப்புரிமையாக இருந்தது; ஒரு வழிகாட்டு நெறியை நிர்ணயிக்க வேண்டிய அவசியத்தை மிக இயல்பாகக் காண்பவர்களும் அவர்களே. **ரோம நடைமுறையில், ஜெபிப்பதற்காக ஆண்களும் பெண்களும் தங்கள் தலையை மூடினார்கள். ரோம நடைமுறைக்கு மாறாகத் தலையை மூடாமல் ஜெபிக்கும்படி சபைகளிலிருந்த ஆண்களுக்குப் பவுல் போதித்தார் என்று தெரிகிறது (1 கொரிந்தியர் 11:4); ஆகவே ஆண் வாத்துக்கு நல்லது பெண் வாத்துக்கும் நல்லது என்று ஆண்கள் நினைத்திருக்கலாம். ஆனால் ஒரு ஆணின் மூடப்படாத தலை தேவனுக்கு முன்பாக அவனுடைய மனத்தாழ்மையின் அடையாளமாக இருந்தபோது, ஒரு பெண்ணின் மூடப்படாத தலை தேவனுக்கு முன்பாக அவளுடைய மனத்தாழ்மையின் அடையாளமாக இருக்கவில்லை; மாறாக, அது அவள் பாலியல் ரீதியாக அணுகக்கூடியவள் என்ற ஒரு சமிக்ஞையை அனுப்பியது; அது ஒரு கவர்ச்சி அழைப்புக்குச் சமமாகக்கூட இருக்கலாம்.** ஆனால் எது பொருத்தமானது என்ற கலாச்சார இலட்சியங்களை, இறையியல் முன்னுரிமைகள் என்று கருதப்பட்டவற்றுக்காக யாராவது கைவிடக்கூடும்.”[18]

”பவுல் கொரிந்துப் பெண்களைத் திருத்தினார் என்று வழக்கமாக எந்தக் கேள்வியும் இல்லாமல் கருதப்படுகிறது. **ஆனால் கொரிந்துப் பெண்கள் தங்கள் தலைமூடல்களையோ முக்காடுகளையோ கழற்ற மறுத்தார்கள் என்று கருதினால் இந்தப் பகுதி இன்னும் ஒத்திசைவாக இருக்கிறது;** ஆனால் அதிகாரம் உடையவர்களால், வீட்டுச் சபையிலிருந்த ஆண்களால், ஒருவேளை அவர்களுடைய சொந்தக் கணவர்களாலும்கூட, தங்கள் முக்காடுகளைக் கழற்றும்படி அவர்கள் அழுத்தப்பட்டார்கள் அல்லது

ஊக்குவிக்கப்பட்டார்கள். முக்காடிடும் கலாச்சாரங்களில் மீண்டும் மீண்டும் நிகழும் ஒருவகைச் சூழ்நிலை இது."[19]

முக்காடிடுதல் சமூக வேறுபாடுகளை, சமூக நிலைகளின் மேல்-கீழ் என்பதைக் காணக்கூடியதாக்கியது. இந்த நிலை வேறுபாட்டை 1800 ஆண்டுகளாக நவீன காலம் வரை காணலாம். "இது அப்படிப்பட்ட பெண்கள் பாலியல் ரீதியாக அணுகக்கூடியவர்கள் என்று சமிக்ஞை செய்தது மட்டுமல்ல, சமூக ஒழுங்கையும் வர்க்கங்களுக்கிடையிலான வேறுபாட்டையும் நிலைநிறுத்தியது. [...] **எல்லாப் பெண்களும் முக்காடிடுவதைப் பவுல் ஆதரித்தது சபையிலுள்ள சமூக உறவுகளைச் சமப்படுத்தியது; இந்த முக்காடிடுதல் அவருடைய கையில் இருந்த அளவுக்கு, கலாச்சாரத்தில் இந்த அந்தஸ்து மறுக்கப்பட்ட சபைப் பெண்களுக்கு அவர் மரியாதையையும், கனத்தையும், பாலியல் தூய்மையையும் உறுதிப்படுத்தினார்.**"[20]

"அண்மைக் கிழக்கின் கலாச்சாரத்தில், உயர்வகுப்புப் பெண் தன் பக்தியையும் அடக்கத்தையும் சமிக்ஞை செய்யத் தன் தலையை மூடினாள். அவளுடைய மூடப்பட்ட தலை, அவளுடைய சொந்தக் கனத்தையும் அவளுடைய குடும்பத்தின் கனத்தையும் – குறிப்பாக அவளுடைய அடையாளத்தின் மூலமான அவளுடைய paterfamilias (பண்டைய வீட்டின் குடும்பத் தலைவர்) உடைய கனத்தையும் – நேரடியாகச் சமிக்ஞை செய்தது. சிருஷ்டிப்பின் விவரணத்தின் அடிப்படையில் முக்காடிடுதலுக்கு ஓர் இறையியல் வாதத்தை முன்வைப்பதற்காக, பவுல் இந்தச் சின்னத்தின் சிக்கலான அர்த்தத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்."[21]

எக்ஹார்ட் ஜே. ஷ்னாபெல் (Eckhard J. Schnabel) எழுதுகிறார்: "பெண்கள் (மதச் சூழல்களில் மட்டுமல்ல) தலைமூடல் அணிவது ரோம-எலனிஸ்டிக் கலாச்சாரப் பகுதியில் இயல்பாகவே ஏற்கத்தக்கதாக இருந்தது. ரோமச் சிலைகள், முதலாவதாகப் பேரரசக் குடும்பத்துப் பெண்களின் உருவச்சிலைகளும் கல்லறைப் புடைப்புச் சிற்பங்களும், திருமணமான பெண்களைத் தலைமேல் இழுத்துவிடப்பட்ட மேலாடையுடன் (stola, palla) அல்லது vitta என்ற கம்பளித் தலைப்பட்டை அல்லது கூந்தல் பட்டையுடன் காட்டுகின்றன; அவை அடக்கத்துக்கும் கற்புக்கும் சின்னங்களாகக் கருதப்பட்டன. பெண்கள் பொதுவெளியில் stola அணிய வேண்டிய கட்டாயம் இல்லை. ஆனால் stola அணிவது அவளுடைய கற்பைக் குறித்தது. அகஸ்டஸின் திருமணச் சட்டங்கள், அடக்கமுள்ள மனைவியான மாட்ரோனாவின் stola-வை விலைமாதர்கள் அணியக்கூடாது என்று நிர்ணயித்தன."[22] ஆர்மின் பாம் (Armin Baum) தலைமூடலைப் பற்றி எழுதுகிறார்:

பண்டைய காலத்தில் பெண்ணின் தலைமூடல் எதைக் குறித்தது?

1 கொரிந்தியர் 11:5-6-இன் கலாச்சாரப் பின்னணியைப் புரிந்துகொள்ள, குறைந்தபட்சம் கி.மு. இரண்டாம் ஆயிரமாண்டு வரை பின்னோக்கிச் செல்ல வேண்டும். அசீரிய ராஜாவாகிய முதலாம் திகிலாத்பிலேசரின் (கி.மு. 1115-1076) ஆட்சிக்காலத்தைச் சேர்ந்த மத்திய அசீரியச் சட்டங்களில் இப்படிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது: "ஒரு குடிமகன் வீட்டுக்குள் அடைத்து வைத்திருக்கும் பெண்ணுக்கு (அதாவது, தான் திருமணம் செய்யாத தன் மறுமனையாட்டிக்கு) முக்காடிட விரும்பினால், அவன் தன் தோழர்களில் ஐந்து அல்லது ஆறு பேரை உட்காரச் செய்து, அவர்கள் முன்னிலையில் அவளுக்கு முக்காடிட்டு, 'இவள் என் மனைவி' என்று சொல்ல வேண்டும். அப்பொழுது அவள் (உண்மையாகவே) அவனுடைய மனைவி." ஆகவே திருமணத்தின்போது மனைவியின் தலை ஒரு துணியால் மூடப்பட்டது. மூடப்பட்ட தலை மனைவியின் கண்ணுக்குத் தெரியும் அடையாளமாக இருந்தது.

இந்த வழக்கம் பல நூற்றாண்டுகளாக நீடித்தது. பவுல் கொரிந்தியருக்குத் தன் முதலாம் நிருபத்தை எழுதிய புதிய ஏற்பாட்டுக் காலத்திலும் இது மிகவும் பரவலாக இருந்தது. உண்மையில், பண்டைய காலத்தில் மனைவி முக்காடிட்டுக்கொண்ட வழக்கமே, ஆலயத் திருமணத்தில் மணப்பெண் அணியும் நம்முடைய நவீன மணமகள் முக்காட்டின் முன்னோடி. ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக, திருமணத்தின்போது பெண்கள் சொல்லின் நேரடி அர்த்தத்திலேயே "முக்காட்டுக்குள் வருகிறார்கள்". தலைமூடல் அதன் எண்ணற்ற வடிவங்களிலும் எப்போதும் ஒரே காரியத்தைக் குறிக்கிறது: மனைவியின் புதிய நிலையை.

யூத மதத்தில், தலைமூடலை எடுப்பது திருமண உண்மைத்தன்மை கேள்விக்குள்ளாகியிருக்கிறது என்பதைக் குறித்தது. விபசாரம் செய்த பெண்ணின் தலைமூடல் பலவந்தமாகக்கூட அகற்றப்பட்டது. தானாக முன்வந்து தலைமூடலைத் தவிர்ப்பது, ஆண்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடியவள் என்ற ஒரு சமிக்ஞையாக இருந்தது.

பெண்கள் எங்கே தலைமூடலை அணிய வேண்டும்? ஆராதனையில் அவர்கள் கேட்கக்கூடிய விதத்தில் பங்கெடுத்தபோது, அதாவது அங்கிருந்த அனைவரின் கவனமும் பேசுபவர்கள்மேல் திருப்பப்பட்டபோது. பவுலின்படி எல்லாரும் பங்கெடுக்க முடிந்தது, பங்கெடுக்கவும் வேண்டும். அப்படியானால் ஆராதனையில் அவர்கள் எப்போதும் தலையை மூடியிருந்தார்கள் என்று கருத வேண்டுமா? அது மிகவும் சாத்தியம்; ஆனால் நமக்குத் தெரியாது. இந்த இடத்தில் பவுலை

எழுத்தின்படி எடுத்துக்கொண்டால், ஆராதனையில் குரலை உயர்த்தியபோது மட்டுமே அவர்கள் தலையை மூடினார்கள்.

"முக்காடு, மனைவி தன் கணவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதைக் குறித்தது என்று வேதாகம ஆய்வில் மேலோங்கியிருக்கும் அனுமானத்தை இந்த ஆய்வு மறுக்கிறது. முக்காடு அணிவது ஒரு தனிப்பட்ட சின்னம் அல்ல; சட்டத்தாலும் வழக்கத்தாலும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட ஒரு பொது நடைமுறை; ஆண்களும் பெண்களும் அந்த வழக்கத்துக்கு உட்படுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. **சுருக்கமாகச் சொன்னால், முக்காடு பெண்ணின் கனத்தையும், அந்தஸ்தையும், பாதுகாப்பையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது.**"[23]

"முக்காடு கனத்தையும் பாதுகாப்பையும் குறித்ததால், பெண்கள் அதைக் கழற்ற மறுப்பது வழக்கமாக இருந்தது (இன்றும் இருக்கிறது). பொதுவெளியில் முக்காடிட அனுமதிக்கப்படாத பெண்கள், தாங்கள் கிறிஸ்துவினால் நீதிமான்களாக்கப்பட்டார்கள் என்பதைக் காட்டுவதற்காகக் கூட்டத்தில் முக்காடு அணிய விரும்பினார்கள் என்பதே அதிக வாய்ப்புள்ளது. எல்லாப் பெண்களும் முக்காடிட வேண்டும் என்ற பவுலின் அறிவுறுத்தல் கலாச்சாரத்துக்கு எதிரானதாகவும், பெண்களிடம் கனிவுள்ளதாகவும் இருந்தது. எல்லாப் பெண்களும் முக்காடு அணியும் நடைமுறை கிறிஸ்தவ சபையில் சமூக உறவுகளைச் சமப்படுத்தியது."[24]

மத நிகழ்வுகளில் ஆண்கள் தலையை மூடினார்கள் என்பது ரோமர்களிடம் நன்றாக ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது; கிரேக்கர்களிடம் ஓரளவு மட்டுமே. சிந்தனைகளிலும் விளக்கங்களிலும், ஆண்களின் தலைமூடலுக்கு மிகக் குறைவான கவனமே செலுத்தப்படுகிறது என்பது கண்ணில் படுகிறது.

கொரிந்துவில் ஒரு கோவில் பலியைச் செலுத்தும் சீசர் அகஸ்டஸின் ஒரு சிலை, அந்த ஆட்சியாளரைத் தலையை மூடும் முக்காடோடு காட்டுகிறது. அந்நிய தெய்வங்களுக்குச் செலுத்தப்படும் மதப் பலிகளில் கிரேக்க ஆண்கள் அடிக்கடி தலையை மூடினார்கள் என்று ரிச்சர்ட் ஆஸ்டர் (Richard Oster) விளக்குகிறார். புறஜாதி விக்கிரக ஆராதனையில் கொரிந்தியரின் முந்தைய நடைமுறையைப் பற்றிப் பவுல் கருத்துத் தெரிவித்தார் என்பது சாத்தியம். மூன்றாம் நூற்றாண்டில் சிப்ரியனும் (Cyprian) இதைப் பற்றிக் கருத்துத் தெரிவித்தார்: 'பலி செலுத்தியவர்களுடைய சிறைப்பட்ட தலைகள் அங்கே மூடப்பட்டிருந்த தேவபக்தியற்ற, அக்கிரமமான முக்காட்டிலிருந்து உங்கள் தலை விடுபட்டே இருந்தது' (De lapsis 2). பரிசுத்த நிகழ்வுகளில் பாலியல் செயல்களில் ஈடுபட்ட ஆண்களைக் குறித்து 1 கொரிந்தியர் 6:12-20இல் பவுல் கவலைப்பட்டார் என்று பிரையன் ராஸ்னர் (Brian Rosner) உறுதியாகக் காட்டுகிறார். ஆகவே ஆண்களின் தலைமூடல் பற்றிய பவுலின் கவலை, கோவில் விலைமாதர்களோடு நடந்த பாலியல் செயல்களுக்கு எதிரான

கண்டனமாகவும் இருந்திருக்கலாம். ஆயினும் 4ஆம் வசனத்தில் பவுல் இந்த விஷயத்தை விரிவாகப் பேசவில்லை; இந்தச் சூழ்நிலையைப் பெண்களோடு ஒப்பிட்டுக் காட்டுவதற்காக மட்டுமே அவர் பயன்படுத்தினார் என்பதை இது சுட்டிக்காட்டுகிறது.

வேதப்பகுதியை விளக்குவதற்கான வழிகாட்டுதல்களும் அம்சங்களும்

இந்த வரிகளை வாசிக்கும் பெரும்பாலானோர் பவுலின் இந்தப் பகுதியை முதன்முறையாக வாசிக்கவில்லை. அவர்களுக்காக, இந்தப் பகுதிக்கு ஒருவேளை புதிய அணுகுமுறையைத் திறக்கக்கூடிய சில அம்சங்கள் பின்வருகின்றன. இந்த அம்சங்கள் வானத்திலிருந்து திடீரென்று விழுந்தவை அல்ல; இந்தப் பகுதியோடும் அதற்கேற்ற ஆய்வுகளோடும் மீண்டும் மீண்டும் ஈடுபட்டதன் விளைவு. இந்தப் பகுதியைப் பெண்ணின் (பெண்களின்) படிநிலைக் கீழ்ப்படிதல் என்ற மூக்குக்கண்ணாடி வழியாகப் புரிந்துகொள்ளும் பழக்கமான வாசிப்பு முறைக்குள் விழாமல் இருக்க அவை உதவலாம்; ஏற்கனவே விவரித்தபடி, அது இங்கே தலைப்பு அல்ல.

- எல்லாம் தேவனுடைய மகிமைக்காக எப்படி நடக்க வேண்டும் என்பதற்கே இந்தப் பகுதி முதன்மையாக முக்கியத்துவம் தருகிறது.
- ஆண்களும் பெண்களும் கவனம் தங்கள்மேல் திருப்பப்படாதபடி நடந்துகொண்டும் உடையணிந்தும், ஆராதனையில் தேவனுடைய மகிமையை முன்னிலைப்படுத்துவதைப் பற்றியது இது.
- பெண்கள் தங்கள் தலைமூடலை விட்டுவிட வேண்டும் என்று கோரியதன் மூலம், (சில) ஆண்களே பவுலின் போதனைக்குக் காரணமும் தூண்டுதலுமாக இருந்தார்கள்.[25]
- கலாச்சார, சமூக வழக்கங்களும் பழக்கவழக்கங்களும் பேசப்படுகின்றன. அவமானமும் அவமதிப்பும் மத அல்லது இறையியல் அர்த்தத்தில் அல்ல, சமூக உணர்வின் அர்த்தத்திலேயே.
- ஆகவே, பவுல் தம்முடைய வாதத்தில் சிருஷ்டிப்பின் வரலாற்றைக் குறிப்பிட்டாலும், இது பவுலின் காலத்தைக் கடந்த கட்டளைகளைப் பற்றியது அல்ல.
- கிறிஸ்துவுக்குள் உள்ள சுதந்திரம், தன் சுற்றுச்சூழலுக்கு இடறலாக இராமல் இருப்பதோடு இழுவிசையில் நிற்கிறது.
- இது தலைமயிரை மூடுவதைப் பற்றியது (வெறுமனே தலையை அல்ல); முழு முக்காட்டைப் பற்றியதும் அல்ல.

- ஆண் பெண்ணுக்கு மேலே நிற்கும் படிநிலைச் சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கைப் பற்றி இங்கே எங்கும் பேசப்படவில்லை. பெண் ஆணுக்குக் கீழ்ப்படிவதைப் பற்றியும் எங்கும் பேசப்படவில்லை. இருவரும் ஜெபிக்கிறார்கள், தீர்க்கதரிசனமாகப் பேசுகிறார்கள் – சம நிலையிலும் சம அந்தஸ்திலும்.
- இறுதியில் பவுல் திருமணமான பெண்களைப் பற்றி மட்டுமல்ல, எல்லாப் பெண்களைப் பற்றியும் பேசுகிறார். சிருஷ்டிப்பில் அடித்தளமிடப்பட்ட, ஒரு பெண் அடிமையாக இருந்து, அவளுக்குத் தலையாக இருக்கும் கணவனோ தந்தையோ பாதுகாவலனோ முறைப்படி இல்லாதபோதும் பொருந்துகிற, ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலான பொதுவான ஓர் உறவின்மேல் அவர் கவனம் செலுத்துகிறார்.
- உடை, தலைமயிர் அலங்காரம் போன்ற வெளித்தோற்றங்களைச் சுவிசேஷம் கட்டளையிடுவதில்லை. பழைய உடன்படிக்கையின் வழிபாட்டு முறையில் அவை அத்தியாவசியமானவை; ஆனால் கொரிந்தியர் கர்த்தருடைய இராப்போஜனத்தில் கொண்டாடிய புதிய உடன்படிக்கையில் அப்படி அல்ல.
- இது 21ஆம் நூற்றாண்டில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்குமான நடத்தை விதிகளைப் பற்றியது அல்ல.

இனி இந்தப் பகுதியின் ஒவ்வொரு வசனத்தையும் தனித்தனியாக ஆராய்வோம்.

1 கொரிந்தியர் 11:3-16[26]

> 3 ஆயினும் நீங்கள் அறிய வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்:
> ஒவ்வொரு ஆணுக்கும் கிறிஸ்து தலை,
> பெண்ணுக்கோ ஆண் தலை,
> கிறிஸ்துவுக்கோ தேவன் தலை.

இறுதியில் தலைமூடல் என்ற தலைப்பைப் பற்றிப் பேசுவதற்காகப் பவுல் மூன்று இணைகளைக் குறிப்பிடுகிறார். தேவன், பிறகு கிறிஸ்து, அதற்குக் கீழே ஆண், கடைசியில் பெண் என்ற ஒரு படிவரிசையையோ தரவரிசையையோ பற்றியது அல்ல இது. இது ஒரு கட்டளைச் சங்கிலி அல்ல. கடைசியில் நிற்பது பெண் அல்ல, எல்லாம் யாரிடமிருந்து வருகிறதோ அந்தத் தேவனே (வ. 12). மூன்று இணைகள் ஒப்புமைகளாக **ஒன்றுக்கொன்று அருகருகே** நிற்கின்றன. இது இரட்சிப்பின் ஒரு ஒழுங்கைப் பற்றியது அல்ல. கிறிஸ்துவோடு பெண்ணுக்குள்ள உறவு, கிறிஸ்துவோடு ஆணுக்கு (அல்லது அவளுடைய கணவனுக்கு) உள்ள உறவிலிருந்து எந்த வகையிலும் வேறுபடுவதில்லை.[27]



தலை (Haupt) என்ற சொல், ஜெர்மன் மொழி வழக்கில் உருவக அர்த்தத்தில், உடனடியாக அதிகாரம் உடைய ஒரு நபரைக் குறிப்பதாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது; உதாரணமாக Hauptmann (படைத்தலைவன்) என்ற சொல்லில் உள்ளதுபோல. ஏறக்குறைய எல்லா விளக்கவுரையாளர்களும் அப்படியே புரிந்துகொள்கிறார்கள். சில மொழிபெயர்ப்புகள் "தலை" என்ற சொல்லைக்கூடப் பயன்படுத்தாமல், நேரடியாகக் கீழ்ப்படிதல் என்றே மொழிபெயர்க்கின்றன. NeÜ (ஜெர்மன் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு) உடனே **Oberhaupt** (மேலதிகாரி, தலைவன்) என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறது; பெண்களின் தலைமூடலுக்குக் காரணம் காட்டப் பவுலின் வாதம் எதன்மேல் நிற்பதாகச் சொல்லப்படுகிறதோ அதைப் பற்றி எந்தச் சந்தேகத்துக்கும் அது இடம் தருவதில்லை. "1 கொரிந்தியர் 11:3-16இன் தலைப்பு ஆண்களின் அதிகாரமும் பெண்களின் கீழ்ப்படிதலும் என்று பெரும்பாலான அறிஞர்கள் கருதியிருக்கிறார்கள். லத்தீன், ஆங்கிலம், ஜெர்மன் மொழிகளில் 'தலை' அதிகாரத்துக்கான ஓர் உருவகமாக இருப்பது இதற்கு ஒரு பகுதிக் காரணம்; ஆகவே இந்தப் பகுதியின் விளக்க வரலாற்றில் 'அதிகாரம்' என்ற அர்த்தம் தானாகவே தெளிவானதுபோலத் தோன்றியிருக்கிறது."[28]

இந்த முழுப் பகுதியும் அதிகாரம், கீழ்ப்படிதல் என்ற கேள்வியைப் பற்றியதே அல்லாததால், "தலை" என்பதன் உருவக அர்த்தம் என்ன என்பதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். எதிர்பார்த்தபடியே, படிநிலையை ஆதரிப்பவர்களும் சமத்துவத்தை ஆதரிப்பவர்களும் இதைப் பற்றிக் கடுமையான விவாதத்தில் இறங்கியிருக்கிறார்கள். **எப்படியிருந்தாலும், இந்தப் பகுதி "தலை" என்பதற்கு மூலம், தோற்றுவாய் என்ற அர்த்தத்தையே ஆதரிக்கிறது (வ. 8,12).**

"ஆதியாகமம் 1–2ஐப் பற்றிய மறைமுகக் குறிப்புகள், கிரேக்க மொழியில் 'தலை' என்பதன் உருவக அர்த்தங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய பன்முகத்தன்மையையும் பரப்பையும் இந்தச் சூழலில் கட்டுப்படுத்தி, ஜீவனின் மூலத்தைக் குறிக்கும்படி செய்கின்றன என்று வெஸ்ட்ஃபால் (Westfall) நியாயப்படுத்துகிறார்; ஆகவே இதை இப்படி விளக்கிச் சொல்லலாம்: **'ஆனால்**

ஒவ்வொரு ஆணின் ஜீவனும் கிறிஸ்துவிடமிருந்து வருகிறது, ஒரு பெண்ணின் ஜீவன் ஆணிடமிருந்து வருகிறது, கிறிஸ்துவின் ஜீவன் தேவனிடமிருந்து வருகிறது என்பதை நீங்கள் உணர வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.'"[29] ... "ஆண் பெண்ணின் ஜீவனுக்குத் தோற்றுவாயாக இருப்பதால், அவன் அவளுக்குத் தலை. ஆண் பெண்ணுக்குத் தலையாகவும் அவர்கள் ஒரே மாம்சமாகவும் இருந்தால், பெண் அவனுடைய சரீரம் என்று பவுல் முடிவுசெய்கிறார். திருமணத்துக்கும், ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும், கிறிஸ்துவுக்கும் சபைக்கும் இடையிலான உறவுக்கும், கிறிஸ்துவுக்கும் பிதாவாகிய தேவனுக்கும் இடையிலான உறவுக்கும் அதைப் பொருத்தும்போது, 'தலை' என்ற உருவகத்தைப் பவுலால் பயன்படுத்த முடிகிறது; இந்த உறவுகளை ஒன்றையொன்று கொண்டு விளக்குவதற்கு அவர் 'தலை' என்பதைப் பயன்படுத்துகிறார்."[30]

"κεφαλή (தலை) என்பதன் அர்த்தப் பரப்பு, ஒரு மனிதனின் அல்லது ஒரு மிருகத்தின் தலையை உள்ளடக்குகிறது; அது அடையாளம், மூலம், ஜீவன், பராமரிப்பு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய உருவகங்களாக விரிவாக்கப்பட்டது. மரபுவழிக் கிரேக்க (மொழி வழக்கில்) அது 'அதிகாரம்' என்று பொருள்படவில்லை; இது Liddell and Scott's Greek-English Lexicon-இல் உள்ள அதன் பதிவிலிருந்து தெளிவாகிறது."[31] ... "ஆகவே பவுல் κεφαλή என்பதை இப்படிப் பயன்படுத்துகிறார்: **குடும்ப உறவுகளின் சூழலில் ஜீவனுக்கும் அடையாளத்துக்கும் உள்ள தோற்றுவாயை அல்லது மூலத்தைக் குறிப்பதற்காக** – கணவனும் மனைவியும், குடும்பமாகிய சபை, பிதாவாகிய தேவனும் அவருடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவும்."[32]

"ஆதாமோடு மனுக்குலத்துக்குள்ள உறவை இறையியலாளர்கள் '**தலைமை நிலை**' (Hauptschaft), 'இயற்கைத் தலை' அல்லது 'உடன்படிக்கைத் தலை' என்று அழைக்கிறார்கள்." ... "ஆதாம் உயிரியல் ஜீவனின் மூலமாக இருப்பதால் மனுக்குலத்தின் தலை. ஆகவே ஆதாமுக்கு மனுக்குலத்துக்கு முன்போ மேலோ எந்த முதன்மை நிலையும், கனமும், அதிகாரமும், வணக்கமும் கொடுக்கப்படவில்லை**; மாறாக, தோற்றுவாயிலிருந்து எழும் அடையாளத்தின் அடிப்படையிலான ஓர் உறவு இது**; அதைப் பவுல் எதிர்மறையாக மதிப்பிடுகிறார். இயேசு தலையாக ஆதாமின் இடத்தை எடுக்கிறார், **ஏனெனில் இயேசு சபையை நிரப்புகிற, ஜீவன் அளிக்கும் ஆவிக்குரிய மூலம்; சபை அவரோடு ஓர் உயிர்ப்புள்ள ஒற்றுமையை உருவாக்குகிறது (எபேசியர் 1:22; 4:15-16; கொலோசெயர் 1:18).**"[33]

"மனிதர்கள்மேல் கிறிஸ்துவின் தலைமை நிலை அவர்களுடைய ஜீவனின்/இருப்பின் மூலம் என்று புரிந்துகொள்ளப்பட்டால், மூன்று இணைகளுக்கு இடையிலான ஒப்புமை இணையானதாக இருக்கிறது; அவற்றை ஆராய்வது

பவுலின் இறையியலைப் பற்றிய நம் புரிதலுக்குப் பெரிதும் பங்களிக்கிறது." ... "அதுபோலவே, ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும், கணவனுக்கும் மனைவிக்கும் இடையிலான உறவைப் பற்றிய பவுலின் விளக்கத்தை, ஆதாமின் இயற்கையான/உயிரியல் தலைமை நிலையைப் பற்றிய வரலாற்றுப் புரிதலோடு ஒத்திசைவாக விளக்கலாம். **அது ஒரு குடும்ப உறவு."**[34] **... "கிரேக்கக் கலாச்சாரத்தில், ஒரு குலமூதாதையின் தலைமை நிலை என்ற கருத்து, குடும்பத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துதலையும் அதன் அடையாளத்தையும் உள்ளடக்கியது."**[35]

"இறுதியாக, 'தலை' என்பதன் மூன்று தொடர்புப் பொருள்களில் கடைசியானது, அதை ஒரு மாற்றுச்சொல்லாகப் பயன்படுத்துவதற்கு முக்கியமானது. **உடலமைப்புத் தலை முழு உடலையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது என்று அந்தோணி திசெல்டன் (Anthony Thiselton) விளக்குகிறார். ஒருவர் தன் உடல் தலையை அவமானப்படுத்தினால், அந்த முழு நபரும் தீட்டுப்பட்டார். ஒரு நபரின் தோற்றம் மற்றவர்கள்மேலும் தன்மேலும் திரும்பி விழுகிறது என்று பவுல் குறிப்பிட்டார்.** ஆகவே 'தலை' என்ற சொல்லை மீண்டும் மீண்டும் பயன்படுத்தியது, படிநிலை நிலைகளைக் குறிப்பதற்கோ பாலினங்களுக்கு இடையில் வேறுபாட்டை உண்டாக்குவதற்கோ அல்ல. மாறாக, பாலியல் சடங்குகளில் பெரிதும் சிக்கியிருந்த ஒரு புறஜாதி மதத்தோடு தொடர்பைத் தவிர்ப்பதற்காகக் கொரிந்துவின் வழிபாட்டுச் செயல்களை மாற்றுவதற்கு உதவிய ஒரு கவித்துவ உத்தி அது."

அக்கால வழக்கில் இந்த உருவக அர்த்தத்துக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட பரப்பு உண்டு. "தலை" என்பது ஒற்றுமை, அடையாளம், தோற்றுவாய் ஆகியவற்றையும், ஒரு நபரின் மிக உயர்ந்த மதிப்பையும் குறிக்கிறது. மொத்தத்தில், ஆணும் பெண்ணும் எப்படி இணைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், ஒருவரோடொருவர் எப்படி உறவுகொண்டிருக்கிறார்கள், ஒருவர் தலையோடு எப்படி இணைக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்பதை அது காட்டுகிறது.

அவர்களுடைய சம நிலையில், அவர்கள் வாழும் கலாச்சாரத்தைப் பொறுத்து, வெவ்வேறு வெளிப்புற நடத்தைகள் உண்டு. பங்குகள் வேறுபடுத்தப்படவில்லை; 1 கொரிந்தியர் 11இல் பங்குகள் சரியாக ஒரே மாதிரியானவை, ஏனெனில் இருவரும் ஜெபிக்கிறார்கள், தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கிறார்கள். ஆனால் அதில் வெளித்தோற்றத்தில் வேறுபாடுகள் உண்டு; அவை அக்காலக் கலாச்சாரத்தில் வேரூன்றியவை. பவுல் இந்தக் கலாச்சார நிலைமைகளை எடுத்துக்கொண்டு, அவற்றைச் சிருஷ்டிப்பின் கருத்தோடுகூட இணைக்க முடிகிறது.

> 4 ஜெபிக்கிற அல்லது தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கிற எந்த ஆணும், தலையின்மேல் ஏதாவது வைத்துக்கொண்டிருந்தால், தன் தலையை

> அவமானப்படுத்துகிறான்.

ஜெபிப்பதும் தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பதும், அதாவது தீர்க்கதரிசனமாகப் பேசுவதும், ஆராதனைக் கூட்டத்தின் அங்கங்கள். கூட்டத்தில் தேவனுடைய பிரசன்னம், விண்ணப்பத்திலும் துதித்தொழுகையிலும் தேவனிடம் பேசுவதிலும், கூடிவந்த சபையிடம் தேவன் பேசுவதிலும் வெளிப்படுகிறது. கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் எல்லா அவயவங்களும், ஆண்களும் பெண்களும், இவ்விரண்டையும் செய்ய அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஜெபிக்கும்போதும் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கும்போதும் ஆண்கள் தலையின்மேல்/தலைக்கு மேலே எதையும் வைத்திருக்கக்கூடாது. **இது பவுலின் ஒரு கூற்று; அக்காலத்தின் (மத) கலாச்சாரத்தைக் குறிப்பிடாமல் தெளிவுபடுத்த முடியாத ஒரு கூற்று. மற்றவர்களைப் போலவே நானும் பல ஆண்டுகளாக இதற்கான காரணத்தை உடனடிச் சூழலிலும், பிறகு முழு நிருபத்திலும், அதன் பின் முழுப் புதிய ஏற்பாட்டிலும், கடைசியாக ஆனால் குறைவில்லாமல் பழைய ஏற்பாட்டிலும் தேடினேன். அர்த்தமுள்ள, ஏற்கத்தக்க எந்த முடிவும் கிடைக்கவில்லை.**

மதச் செயல்களில் ரோமர்கள் தலையை மூடினார்கள்; கிரேக்கர்களோ பெரும்பாலும் மூடவில்லை (கீனர் (Keener)). இப்போது இயேசுவை அறிக்கையிடும் ஆண்கள், கொரிந்துவிலும் பிற இடங்களிலும் விக்கிரக வழிபாடுகளில் நடந்த நடைமுறைகளிலிருந்தும் நடத்தைகளிலிருந்தும் தங்களை விலக்கிக்கொள்கிறார்கள்.

"(ஆண்) அவமானகரமாக நடந்துகொள்கிறான்; ஏனெனில் ஜெபிக்கும்போது அவனுக்கு இயேசு கிறிஸ்துவின் மகிமையைவிடத் தன் சொந்த, தனிப்பட்ட கௌரவமே முக்கியமாக இருக்கிறது. கிறிஸ்துவோடு தொடர்புபடுத்திப் பார்த்தால், இந்தக் கூற்றின் பொருள் இது: சமுதாயத்தின் உயர்ந்த தட்டுகளைச் சேர்ந்து, ஜெபிக்கும்போது தங்கள் உயர்ந்த அந்தஸ்தை வேண்டுமென்றே காட்சிப்படுத்தும் இயேசுவை அறிக்கையிடுபவர்கள் கிறிஸ்துவுக்கு அவமானம் உண்டாக்குகிறார்கள்; ஏனெனில் அவர்கள் கிறிஸ்துவை அல்ல, தங்களையே மகிமைப்படுத்துகிறார்கள் (வ. 7–8இல் மூன்று முறை திரும்பவரும் δόξα (கனம், மகிமை) என்ற சொல்லை ஒப்பிடுக).[36] ... எல்லாம் யாரிடமிருந்து வருகிறதோ (வ. 12), ஜெபத்தில் யாரை நோக்கிக் கூப்பிடுகிறோமோ (வ. 13), அந்தத் தேவன்மேல் அங்கிருப்பவர்களின் கவனத்தைத் திருப்புவதற்குப் பதிலாக, அவர்கள் கவனத்தைத் தங்கள்மேல் ஈர்க்கிறார்கள். **ரோமச் சமுதாயத்தில், ஒருவர் தற்செயலாக டோகாவைத் தலைக்கு மேல் இழுத்துவிட்டிருந்தால், தலையைத் திறப்பது**

வணக்கத்துக்குரிய மனிதர்கள் அங்கிருப்பதைச் சமிக்ஞை செய்தது (புளூட்டார்க் (Plutarch), Mor 266).”[37]

“**இந்தச் சூழலில், (தலைமூடல் இல்லாத) ஆண் தேவனுடைய அலங்கரிக்கப்படாத சாயலாகத் தேவனுக்கு முன்பாகத் தோன்றுவதன் மூலம் தன் மனத்தாழ்மையைக் காட்டுகிறான்; பெண்ணோ பொதுவெளியிலும் ஆராதனையிலும் தன் மகிமையை/அழகைப் பின்னுக்கு வைப்பதன் மூலம் தேவனுக்கும், தனக்கும், தன் குடும்பத்துக்கும் கனம் செலுத்துகிறாள்.**”[38] ஏனெனில் பெண்கள் அதற்கு நேர்மாறானதைச் செய்கிறார்கள்: அவர்கள் தலையை மூடுகிறார்கள்.

ஆண் எந்தத் தலையை அவமானப்படுத்துகிறான்? முதலாவது அவனுடைய சொந்தத் தலையை. அவனுடைய தலை குறிக்கும் நபராகிய தன்னையே அவன் அவமானப்படுத்துகிறான். கிறிஸ்துவாகிய தன் தலையையும் அவன் அவமானப்படுத்துகிறான்; ஏனெனில் தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் தனக்கு உரிமையில்லாத கனத்தை (உணர்ந்தோ உணராமலோ) ஒரு தலைமூடலின் மூலம் தனக்குத்தானே கொடுத்துக்கொள்கிறான்.

> 5 ஆனால் தலையை மூடாமல் ஜெபிக்கிற அல்லது தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கிற எந்தப் பெண்ணும் தன் தலையை அவமானப்படுத்துகிறாள்; ஏனெனில் அது அவள் மொட்டையடிக்கப்பட்டதுபோலவே ஒன்றுதான்.

“**ஜெபிக்கும்போதும் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கும்போதும் டோகாவைத் தலைக்கு மேல் இழுத்துவிடும் ரோம உயர்குடி மரபை ஆண்கள் கைவிட வேண்டும். ஆனால் பெண்கள் எப்போதும் தலைமூடலோடு மட்டுமே ஜெபிக்கவும் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கவும் வேண்டும். “மூடப்படாத தலையோடு” என்ற சொற்றொடர் பெண்களின் ஒரு குறிப்பிட்ட தலைமயிர் அலங்காரத்தை விவரிக்கவில்லை; துணியாலான ஒரு தலைமூடலை, திட்டவட்டமாகச் சொன்னால் தலைக்கு மேல் இழுத்துவிடப்பட்ட மேலாடையை (stola, palla) குறிக்கிறது.**”[39]

“மூடப்படாத தலை ஒரு பெண்ணுக்கு அவமானம், அது அவளுடைய தலையை மழித்ததுபோல – அது அவளுடைய நற்பெயரை அழித்து, ஆகவே அவளுடைய மதிப்பைக் குறைக்கிறது – என்று சொல்வதன் மூலம் பவுலின் வாதம் இந்தப் புரிதலை ஆதரிக்கிறது (1 கொரிந்தியர் 11:5-6). மூடப்படாத தலையின் இந்த அர்த்தத்தை ரோமச் சட்டமும் பகிர்ந்துகொண்டது: ஒரு பெண் மாட்ரோனாவைப்போல உடையணியாமல் இருந்தால் (முக்காடு அணிதல், அல்லது தலைமயிரைக் கட்டுதல் உட்பட), ஓர் ஆண் அவளை மயக்க அல்லது தொந்தரவு செய்ய முயன்றால், அவன்மேல் தாக்குதல் குற்றம் சுமத்த முடியாது என்று அது கூறியது.”[40]

“தலைக்கு மேல் இழுத்துவிடப்பட்ட stola இல்லாமல் சபைக் கூட்டத்தில் தோன்றியதன் மூலம், உணர்ந்தோ உணராமலோ, தாங்கள் “கிடைக்கக்கூடியவர்கள்” என்ற சொல்லில்லாத சமிக்ஞைகளை அனுப்பிய கொரிந்துப் பெண்களைப் பவுல் விமர்சிக்கிறார். ஆனால் சபையின் ஆராதனைக் கூட்டங்கள், பெண்கள் சமிக்ஞைகளை அனுப்பி ஆண்களால் “மதிப்பிடப்படும் பொருள்களாக” மாறும் இடம் அல்ல. இது பெண்ணின் ஜெபத்தையும் தீர்க்கதரிசனத்தையும் பற்றியது, பொதுவெளியில் தோன்றுவதைப் பற்றியது அல்ல என்ற வாதத்துக்குப் பவுலின் பார்வையில் இப்படிப் பதில் சொல்லலாம்: வெளியாட்கள் அழைக்கப்பட்டு, அவர்கள் இருக்கும் பொது இடமாகவே அவர் சபைக் கூட்டங்களைப் புரிந்துகொள்கிறார்.”[41]

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி, ஷ்னாபெலுக்கு மாறாக, பெண்களின் தலைமூடலை அகற்ற விரும்பியவர்கள் ஆண்களே என்று வெஸ்ட்ஃபால் காண்கிறார். என்ன நோக்கத்தினால் என்றாலும்: சுவிசேஷத்தின் சுதந்திரம், அல்லது எதிர்மறையாக, மறைமுகமான பாலியல் நோக்கங்கள். **ஆகவே, தலைமூடலைக் கைவிடும்படி பெண்களிடம் கோரிய ஆண்களுக்கு, அவர்களுடைய கோரிக்கை இறுதி விளைவாக ஒரு பெண்ணுக்கு என்ன அர்த்தம் கொண்டது என்பதைப் பவுல் கடுமையாகக் கண்முன் நிறுத்துகிறார்.** மொட்டையடிக்கப்பட்ட பெண், விபசாரியாகவோ விலைமாதாகவோ எல்லா அவமானத்தையும் தன்மேல் சுமந்தாள். “ஆராதனையில் பெண்கள் பொதுவாகத் தோன்றுவதை, அம்பலப்படுத்தப்பட்டுத் தண்டிக்கப்பட்ட ஒரு விபசாரியின் சமூகக் களங்கத்தோடு பவுல் அடையாளப்படுத்துகிறார்; அவளுடைய அந்தஸ்து ஒரு விலைமாதின் “கௌரவத்துக்கு” ஒப்பாக இருந்தது.”[42]

> 6 ஏனெனில் ஒரு பெண் மூடப்படாதிருந்தால், அவள் தன் தலைமயிரையும் கத்தரித்துக்கொள்ளட்டும்; ஆனால் தலைமயிர் கத்தரிக்கப்படுவதோ மொட்டையடிக்கப்படுவதோ ஒரு பெண்ணுக்கு அவமானமானால், அவள் தன்னை மூடிக்கொள்ளட்டும்.

தலையை மூடாமல் இருக்க வேண்டும் என்ற இந்தக் கோரிக்கையின் விளைவைப் பெண்களுக்காக முடிவுவரை கட்டாயமாகச் சிந்திக்க வேண்டியிருப்பதால், ஆண்களைப் பின்பற்றித் தலையை மூடாமல் இருக்கும் பெண்களுக்குச் சமூகச் சூழலில் ஏற்படும் பேரழிவான விளைவுகளைப் பவுல் மீண்டும் சொல்கிறார். “இந்த ஏளனமான அழைப்பைக் கொரிந்தியர் ஒரு வாதமாகப் புரிந்துகொள்வார்கள் என்று பவுல் எதிர்பார்க்கலாம்.”[43]

“தலைமயிரைக் கத்தரித்துக்கொண்ட அல்லது மொட்டையடிக்கப்பட்ட ஒரு பெண்ணின் தோற்றம் “அவமானகரமானது”; ஏனெனில் இந்தத் தோற்றம், விபசாரத்தில் குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்ட ஒரு பெண்ணின் இழிவுபடுத்தலை நினைவூட்டுகிறது. பொதுவெளியில் விபசாரியாக அம்பலப்படுத்தப்பட்டு, கத்தரிக்கப்பட்ட தலைமயிரால் எல்லாராலும் அப்படி அடையாளம் காணப்படுவது ஓர் அவமானம். பெண்கள் தலைமூடல் இல்லாமல் சபையில் தோன்றும்போது, பவுலின் கருத்துப்படி சரியாக இந்த அவமானமே ஏற்படுகிறது. ஒரு பெண் பொது அவமதிப்பைத் தவிர்க்க விரும்பினால், **அவள் தன்னை மூடிக்கொள்ள வேண்டும்**.”[44]

தலைமூடலைக் கைவிட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையின் இந்த விளைவு, கலாச்சாரச் சூழலில் தெளிவானது. ஆனால் தலைமூடலை ஆதரிப்பதற்காக, அடுத்த வசனத்திலிருந்தே பவுல் சிருஷ்டிப்பின் நிகழ்விலிருந்து இறையியல் காரணங்களையும் கொண்டுவருவார். **இங்கேயே இதைச் சுட்டிக்காட்டுவது மிகவும் முக்கியம் என்று நான் கருதுகிறேன்: இந்தக் காரணங்கள் காலத்தைக் கடந்தவை அல்ல. அவை ஒரு கலாச்சார நிகழ்வைக் குறிக்கின்றன, அதற்கு நேர்மாறாக அல்ல. ஆகவே, பவுல் பாலினக் கேள்வியைப் பற்றி ஓர் இறையியலை உருவாக்கி, பிறகு அதிலிருந்து தலைமூடலின் அவசியத்தைப் பெறவில்லை. அப்படியானால், ஆராதனையில் பெண்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒரு நியதியாகத் தலைமூடல் இன்றுவரை இருக்கும்.** ஆனால் 21ஆம் நூற்றாண்டில் மேற்கத்திய உலகில் தலைமூடல் இனி ஒரு பிரச்சினையும் அல்ல, ஒரு சமூக மரபும் அல்ல. கிறிஸ்தவர்கள் அதைத் தங்கள் சிறிய, பிரிந்த உலகத்துக்குச் சட்டமாக இருக்கும் ஒரு மரபாக்குவது வெட்கக்கேடானது.

> 7 ஏனெனில் ஆண் நிச்சயமாகத் தலையை மூடக்கூடாது,
> அவன் தேவனுடைய சாயலும் மகிமையுமாயிருக்கிறானே;
> பெண்ணோ ஆணுடைய மகிமையாயிருக்கிறாள்.

இப்போது பவுல் சிருஷ்டிப்பின் விவரணத்திலிருந்து உணர்வுகளையும் முடிவுகளையும் கொண்டுவருகிறார்; **அவை பெண்களுடையவும் ஆண்களுடையவும் அக்காலக் கலாச்சார நடத்தைக்குக் காரணம் காட்டுகின்றன, இன்றைய நடத்தைக்கு அல்ல**. இது இன்னும் ஆராதனைக் கூட்டத்தைப் பற்றியதே.

பெண் தேவனுடைய சாயல் அல்ல என்று பவுல் சொல்லவில்லை என்பதைக் கவனிப்பது முக்கியம். அவள் ஆணின் சாயலும் அல்ல; அவனுடைய மகிமை (மெடெமா (Medema)). கலாச்சார, அதாவது காலத்துக்குக் கட்டுப்பட்ட மரபுகளைப் பற்றியது என்பதால், இங்கே பவுலின் வாதம்

தனித்தன்மையானது. இணைத்தன்மையிலிருந்து தெரிவது: **இருவரும் தேவனுடைய சாயல்; ஆனால் பெண் அதே நேரத்தில் ஆணின் மகிமையும்கூட.**

“பெண் ‘மண்ணாலான மனிதனின்’ சாயலைத் தரித்திருந்தாலும், உண்மையில் அவள் சிருஷ்டிப்பில் ஓர் உயர்ந்த நிலையிலிருந்து உருவாக்கப்பட்டாள்; ஏனெனில் ஆதாம் ஏற்கனவே தேவனுடைய நேரடிச் செயலால் உருவாக்கப்பட்டு உயிர் அளிக்கப்பட்டிருந்தான். அவள் அவனிலிருந்து உண்டாக்கப்பட்டாள். **ஆகவே பெண் ஆணின் மகிமை, அல்லது மகிமையின் மகிமை.** ஆனால் இந்த ‘அதிகம்’ என்பது பவுலின் எழுத்துகளிலோ சிருஷ்டிப்பின் விவரணத்திலோ படிநிலையாக விவரிக்கப்படவில்லை. படிநிலை (பூமியின்மேலும் அதன் மற்ற சிருஷ்டிகளின்மேலும் மனிதனின் ஆளுகை) ஆதியாகமம் 1:27-28இல் பேசப்படுகிறது; ஆனால் ஆதியாகமம் 2இல் வேறு தலைப்புகள் பேசப்படுகின்றன.”[45]

“ஆண் தேவனுடைய சாயலிலும் மகிமையிலும் இருக்கிறான், பெண்ணோ (அதற்கு மாறாக) ஆணின் மகிமை என்று பவுல் கூறும் 1 கொரிந்தியர் 11:7ஐ நாம் எப்படிப் புரிந்துகொள்ளலாம்? **பதில் இது: ஆதாம் ஏவாளின் ஒவ்வொரு சந்ததியைப் போலவே ஏவாளுக்கும் பல அடையாளங்கள் இருந்தன: அவள் தேவனுடைய சாயலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவளும், ஆதாமிலிருந்து நேரடியாக உண்டாக்கப்பட்டதால் ஆதாமின் மகிமையுமாக இருந்தாள். அவள் தனித்துவமான விதத்தில் ஆதாமின் சாயலில் இருந்தாள், அவனுடைய ஒரு பகுதியாகவே இருந்தாள்; ஆகவே அவர்கள் பிரிக்க முடியாத ஒரு விதத்தில் ஒரே மாம்சமாக இருந்தார்கள்**; அது பெற்றோரோடு பிள்ளைகளுக்குள்ள உறவிலிருந்து வேறுபட்டது (ஆதியாகமம் 2:23-24).”[46]

“ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டில் மனிதனின் இயல்பைப் பற்றிப் பவுல் கருத்துச் சொல்லவில்லை; மாறாகத் தலைமூடல் என்ற கேள்வியின் சூழலில், பெண் ஆணின் “பிரதிபலிப்பு” என்பதை வலியுறுத்துகிறார் என்று காணும்போது இந்தக் கூற்று புரிந்துகொள்ளத்தக்கதாகிறது. பெண் ஆணின் δόξα (மகிமை) என்ற கூற்று, “**பெண்ணின் தேவசாயலின் தரத்தைக் குறைப்பதையோ, ஆகவே அவளுடைய கண்ணியத்தைத் தாழ்த்துவதையோ குறிக்கவில்லை; ஏனெனில் பவுல் ஆதியாகமம் 2இன் அடிப்படையில் வாதிடுகிறார்; அதன்படி பெண் சரியாக ஆணின் எலும்பில் எலும்பும் மாம்சத்தில் மாம்சமுமாயிருக்கிறாள்; ஆகவே மற்ற எல்லா உயிரினங்களுக்கும் மாறாக அவனுக்குச் சமமானவள்**” என்பதைக் குறிக்கிறது.”[47]

மேலே குறிப்பிட்டபடி, பெண் ஆதாமின் சாயலைத் தரித்திருக்கிறாள் (1 கொரிந்தியர் 15:49); மனுக்குலத்தின் மற்றவர்களைப் போலவே கிறிஸ்துவுக்குள் அவள் தேவனுடைய சாயலையும் மகிமையையும் தரித்திருக்கிறாள். ஆயினும், ஆணின் தோற்றம் தேவனுடைய சாயலையும் மகிமையையும் பெண்ணின் தோற்றத்திலிருந்து வேறுபட்ட விதத்தில் காட்டுகிறது என்றும் பவுல் சொல்கிறார்; ஏனெனில் பெண்ணின் தோற்றமும் அழகும் ஆணின் மகிமை (1 கொரிந்தியர் 11:7). **ஆராதனை ஆணையோ பெண்ணையோ கனப்படுத்துவதைப் பற்றியதாகவோ மகிமைப்படுத்துவதைப் பற்றியதாகவோ ஆகாதபடி, "ஆணின் மகிமை" (அதாவது அவனுடைய மனைவி) ஆராதனையின்போது மூடப்பட வேண்டும் அல்லது மறைக்கப்பட வேண்டும் என்று பவுல் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.**

"ஆனால் வெளித்தோற்றம் என்று வரும்போது, ஆண்களின் மகிமைக்கும் பெண்களின் மகிமைக்கும் இடையே ஒரு வேறுபாடு உண்டு. கலாச்சாரத்தோடு ஒத்துப்போய், தேவன் பெண்ணை அதிகக் கவர்ச்சியுள்ளவளாக அல்லது அதிக மகிமையுள்ளவளாகச் சிருஷ்டித்தார், ஆகவே அவள் ஆணின் மகிமை என்று பவுல் நம்பினார்."[48]

> 8 ஏனெனில் ஆண் பெண்ணிலிருந்து உண்டானவன் அல்ல, பெண்ணே ஆணிலிருந்து உண்டானவள்;

பெண் எப்படி ஆணின் மகிமையானாள்? ஆண் எப்படிப் பெண்ணின் தலையானான், அதாவது அவளுடைய தோற்றுவாயானான்? அவள் அவனிலிருந்து, அவனுடைய விலாவிலிருந்து, சிருஷ்டிக்கப்பட்டாள்.

"ஆகவே, சிருஷ்டிப்பின் விவரணத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட ஒரு மேற்கோள் காலத்தைக் கடந்த ஒரு நியதியையே சுட்டிக்காட்ட வேண்டும் என்ற எந்த அனுமானமும் சிக்கலான ஒரு முன்முடிவு. மனுக்குலம் ஆணும் பெண்ணுமாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதைப் பற்றிய வேதாகம விவரணம் பாலினத்தைப் பற்றிய காலத்தைக் கடந்த நியதிகளைத் தருகிறது என்று இயேசுவும் பவுலும் நம்பினார்கள்; ஆனால் **1 கொரிந்தியர் 11:3-16இல் முக்காடிடுதலுக்கான தம் வாதத்தை ஆதரிக்கவும் பவுல் அதை மேற்கோள் காட்டினார்; ஆகவே அது கலாச்சாரத்துக்குக் கட்டுப்பட்ட ஒரு பயன்பாடு. காலத்தைக் கடந்த நியதிகளையோ உலகளாவிய கொள்கைகளையோ நியதியான அல்லது உலகளாவிய முடிவுகளை ஆதரிக்க மட்டுமே பயன்படுத்த முடியும் என்று கூறுவது ஒரு தர்க்கப் பிழை."**[49]

இது ஆணுடையவும் பெண்ணுடையவும் இயல்பையோ செயல்பாட்டையோ பற்றியது அல்ல; 9ஆம் வசனம் காட்டுவதுபோல,

சமுதாயத்தின் சூழலில் அவர்கள் ஒருவரோடொருவர் எப்படி இணைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றியது.[50]

> 9 ஏனெனில் ஆண் பெண்ணுக்காகச் சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை,
> பெண்ணே ஆணுக்காகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டாள்.

"சிருஷ்டிப்பின் அடிப்படையில் பெண் ஆணோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறாள் என்று பவுல் வலியுறுத்துகிறார். இது மதிப்புக்குறைவைக் குறிக்கவில்லை, இழிவுபடுத்தும் நோக்கத்தோடு சொல்லப்படவில்லை என்பது ðiá + நான்காம் வேற்றுமை (Akk.) என்ற சொல்லமைப்பிலிருந்து தெரியவில்லை; மாறாக ஆணுடையவும் பெண்ணுடையவும் இயல்பையோ தரத்தையோ பற்றியதல்லாத சூழலில் உள்ள வாதத்தின் போக்கிலிருந்தும், 11–12 வசனங்களிலிருந்தும் தெரிகிறது. **ரோம-எலனிஸ்டிக் சமுதாயத்தில் மனைவிகள் பெரும்பாலும் தங்கள் கணவர்களைவிடக் கணிசமாக வயது குறைந்தவர்களாக இருந்தார்கள் என்ற உண்மை, வேதாகமச் சிருஷ்டிப்பின் வரலாற்றிலிருந்து பவுல் உருவாக்கும் காலத்தின்படியான முன்னுரிமை, ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலான செயல்பாட்டு இணைப்பு என்ற வாதத்தைப் புரிந்துகொள்ளக் கொரிந்துப் பெண்களுக்கு உதவியது.**"[51]

ஆனால் "பெண் ஆணுக்காகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டாள்" (11:9) என்பதன் அர்த்தத்தைப் பற்றிய விளக்கத்தை மறுபடியும் சிந்திக்க மூன்று காரியங்கள் உதவுகின்றன: முதலாவது, "பெண் ஆணுக்காகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டாள்" என்ற கூற்று, "பெண் ஆணின் மகிமை" என்ற கூற்றை உறுதிப்படுத்துகிறது; இரண்டாவது, அந்தக் கூற்று ஆதியாகமம் 2:4-25இல் உள்ள சிருஷ்டிப்பின் விவரணத்தால் விளக்கப்படுகிறது; மூன்றாவது, "ஒரு பெண் தன் தலையின்மேல் அதிகாரம் உடையவளாக இருக்க வேண்டும்" (வ. 10) என்ற முடிவுக்கு அது காரணத்தைத் தருகிறது.[52]

9ஆம் வசனம் ஆணுக்கு முன்னுரிமை உண்டு, பெண் "வெறும்" துணைச்சேர்க்கையாகச் செயல்படுகிறாள் என்ற எண்ணத்தை உண்டாக்குகிறது. ஆனால் வெஸ்ட்ஃபால் (Westfall) வலியுறுத்துவதுபோல, ஏவாளின் சிருஷ்டிப்பு ஆதாமுக்கு உதவி தேவைப்பட்டது என்பதன் அடையாளம். ஆகவே அவளுக்கு ஒரு "வலுவான" நிலை, சுயபொறுப்புள்ள நிலை உண்டு. இப்போது 10ஆம் வசனத்தில் அது உறுதிப்படுத்தலாக வெளிப்படுகிறது!

> 10 ஆகையால் தூதர்களினிமித்தம் பெண் தன் தலையின்மேல் ஒரு அதிகாரம் உடையவளாயிருக்க வேண்டும்.

எண்ணற்ற மொழிபெயர்ப்புகள் இங்கே கிரேக்க மூலபாடத்தோடு "அதிகாரத்தின் அல்லது ஆளுகையின் அடையாளம்" என்பதைச் சேர்த்திருக்கின்றன! அங்கே அதிகாரம், வல்லமை அல்லது ஆளுகை என்று மட்டுமே இருக்கிறது. இந்தச் சேர்க்கை எனக்கு வியப்பாக இல்லை; ஏனெனில், தொடக்கத்தில் குறிப்பிட்டபடி, பவுலின் இந்தப் பகுதி பெண்ணின்மேல் ஆணின் படிநிலையை உறுதிப்படுத்துவதாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டது; அது மொழிபெயர்ப்பையும் பாதித்தது. வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், இந்தச் சேர்க்கை ஒரு விளக்கமே. இந்த வசனத்தை இப்படியும் சமமாக மொழிபெயர்க்கலாம் – அல்லது இன்னும் சரியாகச் சொன்னால்: இப்படித்தான் மொழிபெயர்க்க வேண்டும்:

ஆகையால் தூதர்களினிமித்தம் பெண் தன் தலையின்மேல் அதிகாரம் உடையவளாயிருக்க வேண்டும்.

(ஷ்னாபெல் (Schnabel), வெஸ்ட்ஃபால், புஷ்னெல் (Bushnell), கீனர் (Keener), ஷிர்மாஹர் (Schirrmacher) முதலியோர் இப்படியே)

"ஒரு கருத்துப்பெயராக, "அவளுடைய தலையின்மேல் ஒரு அதிகாரம் (அதாவது கட்டுப்பாடு)", அதாவது தன்மேல், என்ற அர்த்தத்தில். கடைசியாகக் குறிப்பிட்ட இந்த அர்த்தம் a) ἐξουσία (அதிகாரம்) என்ற சொல்லை "அதிகாரம்" (அதாவது ஒருவர் தாமே உடைய அதிகாரம், மற்றவர்களின் அதிகாரத்தைச் செயலற்ற நிலையில் அனுபவிப்பது அல்ல) என்ற அர்த்தத்தில் ஒரு கருத்துப்பெயராகப் பயன்படுத்தும் வழக்கமான பயன்பாட்டுக்கும், b) அந்தச் சொற்றொடரின் வாக்கிய அமைப்புக்கும், c) வாதத்தின் போக்குக்கும் ஒத்துப்போகிறது.[53]

கிறிஸ்தவ ஐக்கியத்தில் முக்காடிடுவது பெண்ணின் உரிமை என்று பவுல் சுட்டிக்காட்டுகிறார்; அது அந்தச் சின்னத்தை மாற்றியமைக்கிறது. ஆகவே அது வெளிப்படையாகவே அடிபணிதலின் அல்லது படிநிலைக் கீழ்ப்படிதலின் அடையாளம் அல்ல. இதன் பொருள்: 1 கொரிந்தியர் 6:2-3இல் அவர் ஏற்கனவே சொன்னதுபோல, உலகத்தையும் தூதர்களையும் நியாயந்தீர்க்க அவள் நியமிக்கப்பட்டிருப்பதால், பெண்களின் உடை விஷயத்தில் ஒரு பெண் தன் சொந்தத் தீர்ப்பைச் செயல்படுத்தக்கூடியவளாக இருக்க வேண்டும் என்பதாக இருக்கலாம். "**பாரம்பரியத் தலைமூடலை அணிவதன் மூலம், மனைவி தன் கணவனுக்குத் தன் உண்மைத்தன்மையையும், தன் தனிப்பட்ட சமூக அந்தஸ்தையும் ஏற்றுக்கொண்டு, தன் தலையின்மேல் தன் கட்டுப்பாட்டை வெளிப்படுத்துகிறாள். சபைக் கூட்டம் என்ற பொதுவெளியில் தலையைத் திறப்பதன் மூலம் பெண்கள் அனுப்பும் காமச் சமிக்ஞைகள் தவிர்க்கப்படுகின்றன; ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலான இணைப்பு காக்கப்படுகிறது; ஜெபத்திலும் தீர்க்கதரிசனப் பேச்சிலும்**

பெண் தேவனுடைய யதார்த்தத்தை வெளிப்படுத்துவது நம்பகமானதாக நிலைத்திருக்கிறது."[54]

"இதன் விளைவாக, பவுலின் தோற்றுவாய்களைப் பற்றிய இறையியலில் ஆணும் பெண்ணும் வெளிப்படையாக ஒருவரையொருவர் சார்ந்திருக்கிறார்கள். 1 கொரிந்தியர் 11:3-16இன் சூழலில், முக்காடிட வேண்டும் என்ற பெண்களின் விருப்பத்தை அவர் ஆதரித்ததிலிருந்து எழக்கூடிய, பெண்களின் பொருத்தமற்ற எந்தச் சுதந்திரப்போக்கையும் பவுல் இராஜதந்திரமாகத் தணிக்கிறார்."[55]

எந்தத் தூதர்களைப் பற்றியது என்ற கேள்வியைக் குறித்து ஷ்னாபெல் சுருக்கிச் சொல்கிறார்: "தூதர்கள் என்பதற்குப் பின்வரும் விளக்க வாய்ப்புகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. 1. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:1இல் உள்ளதுபோலச் சபைத் தலைவர்கள். 2. கொரிந்து சபையிலுள்ள பெண்களின் நடத்தையால் இடறலடையும் மற்றச் சபைகளிலிருந்து வந்த தூதுவர்கள். 3. கிறிஸ்தவ சபையில் ஆர்வம் கொண்டு, இயேசுவை அறிக்கையிடுபவர்களின் செயல்பாடுகளைப் பற்றி ஓர் அறிக்கையைப் பெறுவதற்காகச் சபைக் கூட்டத்துக்கு ஒரு சார்ந்தோரை (அல்லது அடிமையை) அனுப்பும் அவிசுவாசக் குடிமக்களின் தூதுவர்கள். 4. உயிர்த்தெழுந்த நாளின் காலையில் இயேசு எழுப்பப்பட்ட செய்தியைப் பெண்களுக்கு அறிவித்த தூதர்கள். 5. ஏசாயா 6:2இன்படி தேவனுடைய சிங்காசனத்துக்கு முன்பாகத் தங்கள் இறக்கைகளால் முகத்தையும் கால்களையும் மூடிக்கொள்ளும் தூதர்கள். 6. ஆதியாகமம் 6:1–4இன் விழுந்துபோன தூதர்கள்; தலையை மூடாமல் ஜெபிக்கும் பெண்கள் அவர்களுக்கு இரையாகிறார்கள். 7. விசுவாசிகள் நியாயந்தீர்க்கப்போகும் தூதர்கள் (6:3 ஒப்பிடுக). 8. ஆராதனையில் பிரசன்னமாயிருந்து, தேவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி, ஜெபத்தையும் தீர்க்கதரிசனத்தையும் இடைநின்று கொண்டுசெல்லும் நல்ல தூதர்கள். மூன்றாவது விளக்கமும் கடைசி இரண்டு விளக்கங்களுமே மிகவும் ஏற்கத்தக்கவை."[56]

வெஸ்ட்ஃபாலைப் போலவே நானும் 7ஆம் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறேன்; ஏனெனில் தூதர்களைப் பற்றிய நியாயத்தீர்ப்பு, பெண்கள் உட்பட விசுவாசிகளின் மிக மிக உயர்ந்த அந்தஸ்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது; அதோடு முதிர்ச்சியும், ஆவிக்குரிய பகுத்தறிவும், ஞானமும் சேர்ந்திருக்க வேண்டும்.

> 11 ஆயினும் பெண் ஆண் இல்லாமலும் இல்லை,
> ஆண் பெண் இல்லாமலும் இல்லை,
> கர்த்தருக்குள்.

தலைமூடல் கேள்வியில் பெண்களுக்கு எவ்வளவு சுதந்திரமும் சுயபொறுப்பும் இருந்தாலும், அவர்கள் ஆண்களோடு இணைக்கப்பட்டவர்களாகவே

இருக்கிறார்கள் – திருமணத்திலும் சபையிலும், திருமணமானவர்களும் திருமணமாகாதவர்களும். இதைவிடச் சிறப்பாகச் சொல்ல முடியாத விதத்தில் பவுல் ஒரு பரஸ்பரச் சார்பை வலியுறுத்துகிறார். அது சிருஷ்டிப்பின் நிகழ்வுக்கும் ஒத்துப்போகிறது. 8, 9 வசனங்களிலிருந்து பெண் ஓர் அடிமையைப் போன்றவள், தாழ்ந்தவள், ஆளப்பட அல்லது வழிநடத்தப்பட வேண்டியவள் – திருமணத்திலோ குடும்பத்திலோ சபையிலோ – என்று யாராவது முடிவுசெய்தால், அவர் தவறு செய்கிறார். பவுல் அதைத் தடுக்கிறார், ஆண் பெண் சமத்துவத்தை எந்தச் சமரசமும் இல்லாமல் வலியுறுத்துகிறார். **"கர்த்தருக்குள்" என்பது புதிய சிருஷ்டிப்பின் இருப்பை விவரிக்கிறது; அது இந்தச் சம கண்ணியமும் சமத்துவமும் இல்லாத அதன் காலக் கலாச்சாரத்திலிருந்து தன்னை வேறுபடுத்துகிறது!**

"பெண் தாழ்ந்தவள் அல்ல; மாறாக "கர்த்தருக்குள்" ஆணும் பெண்ணும் சம உரிமையோடு ஒருவரையொருவர் சார்ந்திருக்கிறார்கள். ஆயினும் Πλήν எப்போதும் எதிர்மறை அர்த்தம் கொண்டதல்ல; பவுலிடம் அதற்கு "மட்டும், எப்படியிருந்தாலும்" என்ற அர்த்தம் உண்டு; அது "விவாதத்தை முடித்து முக்கியமானதை முன்னிலைப்படுத்துகிறது". பவுல் எழுதுகிறார்: **ஆயினும் கர்த்தருக்குள் பெண் ஆண் இல்லாமல் (ஒன்றும்) இல்லை, ஆணும் பெண் இல்லாமல் (ஒன்றும்) இல்லை.** மொழிபெயர்ப்பில் தொடக்கத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள "கர்த்தருக்குள்" என்ற சொற்றொடர் கிரேக்க மூலபாடத்தில் வாக்கியத்தின் கடைசியில், அதாவது அழுத்தமான இடத்தில், நிற்கிறது. ஆணும் பெண்ணும் ஒருவரோடொருவர் தொடர்புடையவர்கள் என்று பவுல் வலியுறுத்துகிறார். **"பெண் ஆண் இல்லாமல் ஒன்றுமில்லை" என்ற வாக்கியம் எலனிஸ்டிக்-ரோமச் சமுதாயத்தில் பெரிய வியப்பை உண்டாக்கவில்லை – ஒருவேளை "புதிய பெண்ணின்" மனப்பான்மையைத் தவிர (வ. 5 பற்றிய குறிப்பைப் பார்க்கவும்). வியப்பை உண்டாக்குவது "ஆண் பெண் இல்லாமல் ஒன்றுமில்லை" என்ற வாக்கியமே. இணையாக அமைக்கப்பட்ட இந்த வாக்கியம், இயேசு கிறிஸ்துவுக்குள் தேவனுடைய இரட்சிப்பின் செயலின் விளைவாக ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் உள்ள சம நிலையை வலியுறுத்துகிறது."**[57]

> 12 ஏனெனில் பெண் ஆணிலிருந்து உண்டானதுபோல,
> ஆணும் பெண்ணின் மூலமாய் உண்டாகிறான்;
> எல்லாமோ தேவனால் உண்டாயிருக்கிறது.

பவுல் 11ஆம் வசனத்திலிருந்து தம் வாதத்தை ஆழப்படுத்துகிறார்; 8ஆம் வசனத்தில் உள்ளதுபோலவே சிந்தனையில் முன்னேறுகிறார். பெண், ஏவாள், ஆதாமிலிருந்து உண்டாக்கப்பட்டாள். ஆதாம் இல்லாமல் ஏவாள் இருந்திருக்க மாட்டாள். ஒரே ஒருமுறை நடந்த நிகழ்வு, உண்மையான ஒரு தொடக்க உதை.

அதுமுதல் ஒவ்வொரு ஆணும் மீண்டும் மீண்டும் ஒரு பெண்ணிடமிருந்து பிறக்கிறான்.

இதிலிருந்து யாரும் தனக்கு ஒரு சலுகையையோ முன்னுரிமையையோ பெற முடியாது; ஒவ்வொருவருக்கும் தேவன் கொடுத்த தன் சொந்த மதிப்பு உண்டு. ஏனெனில் சிருஷ்டிகரும் தலையுமான தேவனிடமிருந்தே எல்லாம் புறப்படுகிறது.

> 13 உங்களுக்குள்ளே தீர்மானியுங்கள்: பெண் தலையை மூடாமல் தேவனை நோக்கி ஜெபிப்பது தகுதியானதா?

பவுல் ஆவிக்குரிய பகுத்தறிவுக்குச் சவால் விடுகிறார். அவர் கொரிந்துவிலுள்ள ஆண்களை நோக்கிப் பேசி, அவர்களிடம் அழுத்தமாகக் கேட்கிறார். பெண்களிடமோ சில பெண்களிடமோ தலையை மூடாமல் இருக்கும்படி அவர்கள் கோரினால், தலைமூடலோடு இணைந்திருந்த அத்தியாவசியக் கூறுகளை அவர்கள் மறந்துவிடுகிறார்கள்.

"ஜெபிக்கும்போதும் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கும்போதும் எல்லாப் பெண்களும் – கலாச்சாரத்தில் முக்காடிட அனுமதிக்கப்படாதவர்களும், உதாரணமாக அடிமைப் பெண்களும் – தங்கள் தலைமயிரை மூட வேண்டும் என்று தாம் விரும்புவதாக அவர் வாதிடுகிறார்."[58]

"13ஆம் வசனத்தில் பவுல் தகுதியைக் கொண்டு வாதிடுகிறார்; இது கொரிந்து கிறிஸ்தவர்களை நம்பவைக்க வேண்டிய ஒரு வாதம்: **ஒரு பெண் முக்காடில்லாமல் தேவனை நோக்கி ஜெபிப்பது தகுதியானதா?** எலனிஸ்ட் உலகில் τὸ πρέπον என்ற சொற்றொடர், τὸ δίκαιον, τὸ καλόν, τὸ ἀγαθόν ஆகியவற்றைப் போல, 'சமூக வாழ்க்கை ஏராளமான நற்பண்புகளைக் கோருவதால், முழு வாழ்க்கையையும் தழுவுகிற' ஓர் அர்த்தத்தைக் கொண்டிருந்தால், அது உடை நெறி பற்றிய கேள்விகளையும் உள்ளடக்குகிறது."[59]

"πρέπον ἐστίν (தகுதியானதா, ஒழுங்கானதா) என்ற சொற்றொடர், சமகால எழுத்துகளில், நிலவும் நியதிகளுக்கு இணங்க ஒருவர் நடந்துகொள்வார் என்ற எதிர்பார்ப்பைக் குறிக்கிறது – இது ரோமக் கலாச்சாரத்தின் ஓர் அடிப்படை வகைப்பாடு; குறிப்பாக, உடை நெறி வரை நடத்தையை ஒழுங்குபடுத்திய அகஸ்டஸின் திருமணச் சட்டங்களின் விளைவாக. சமுதாயத்தின் நியதிகளும் எதிர்பார்ப்புகளும் கொரிந்தியருக்குத் தெரிந்திருந்ததால், கேட்கப்பட்ட கேள்விக்கு அவர்கள் 'ஆம்' என்று பதிலளிப்பார்கள் என்று பவுல் எதிர்பார்க்கிறார்."[60] "இது ஜெபிக்கும் சரியான முறையை ஒழுங்குபடுத்தும் வழக்கத்தைப் பற்றியது அல்ல; சமுதாயத்தில் செல்லுபடியாகும்,

கொரிந்தியருக்குத் தெரிந்த, 'கர்த்தருக்குள்' உள்ள புதிய இருப்பால் நீக்கப்படாத தகுதியின் நியதிகளைப் பற்றியது."[61]

"முக்காடிட வேண்டும் என்ற கட்டளை பெண்களுக்கு எதிரான வாக்குவாதமாகவோ, பெண் ஆணுக்குக் கீழ்ப்படிவதாகவோ புரிந்துகொள்ளப்படக்கூடாது; ஏனெனில் முக்காடிடுதல் அவளுடைய பாதுகாப்பாகவும், கிரேக்க-ரோமக் கலாச்சாரத்தில் ஒரு பெண் கொண்டிருக்கக்கூடிய அந்தஸ்துக்கும் கனத்துக்கும் அடையாளமாகவும் இருந்தது."[62]

பவுல் எதிர்பார்க்கும் பதில் இறையியல் அடிப்படையில் அல்ல, சமூக, கலாச்சார அடிப்படையிலேயே நியாயப்படுத்தப்படுகிறது என்ற கூற்றை நான் மீண்டும் சொல்கிறேன்: இடறலாக இராதபடிக்கே ஒருவர் தன்னைப் பொருத்திக்கொள்கிறார்.

> 14 ஆண் நீளமான தலைமயிர் வைத்திருந்தால் அது அவனுக்குக் கனவீனம் (அவமானம்) என்று இயற்கையே உங்களுக்குப் போதிக்கவில்லையா?

"முதலில் பவுல் மீண்டும் ஆணைப் பற்றிப் பேசுகிறார்: **ஆண் நீளமான தலைமயிர் வைத்திருந்தால் அது அவனுக்கு அவமானம் என்று இயற்கையே உங்களுக்குப் போதிக்கவில்லையா?** இந்தக் கேள்விக்கு இயல்பாகவே 'ஆம்' என்று பதில் வரும் என்று பவுல் மீண்டும் எதிர்பார்க்கிறார். 'இயற்கை' (φύσις) என்ற சொல், ஆண்கள் பெண்களின் இயல்பையும், ஆண்கள் பெண்களின் தோற்றத்தையும் உள்ளடக்கிய, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட இயற்கையின் ஒழுங்கைக் குறிக்கிறது. 'இயற்கை' ஆண்களுக்குத் தலைமயிரைக் குட்டையாக வளரச் செய்கிறது என்று பவுல் சொல்ல விரும்பவில்லை என்பது தெளிவு. 'அவமானம்' (ἀτιμία) என்ற குறிப்பு, 13ஆம் வசனத்திலுள்ள πρέπον போலவே, இயற்கையான ஒழுங்கில் நியதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நடைமுறையைக் குறிக்கிறது. இயற்கையை ஆதாரம் காட்டும்போது, முழுமையான ஒப்புதல் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. அரசின் மற்றும் அதன் நிர்வாகத்தின் மிக உயர்ந்த பிரதிநிதிகள்கூட ஒரு காரியத்தின் இயல்பைக் கொண்டு வாதிட்டார்கள்; 'அது அப்படிப்பட்ட வாதங்களுக்கு மிக உயர்ந்த அதிகாரத்தைக் கொடுக்கிறது'."[63]

"கொரிந்துவில் வாழ்ந்த வயதுவந்த ஆண்கள் நீளமான தலைமயிரை அல்ல, குட்டையான தலைமயிரையே வைத்திருந்தார்கள். நீளமான தலைமயிர் ஆண்மையை மறுப்பதைச் சமிக்ஞை செய்தது; ரோமச் சமுதாயத்தில் சமூகக் களங்கமாகக் கருதப்பட்ட, செயலற்ற தரப்பு ஓரினச்சேர்க்கை நாட்டங்கள் பற்றிய சந்தேகத்தை அது அடிக்கடி தூண்டியது. சபையிலுள்ள ஆண்

உறுப்பினர்கள் வழக்கம்போலக் குட்டையான தலைமயிர் வைத்திருக்க வேண்டும் என்று பவுல் கொரிந்து கிறிஸ்தவர்களுக்கு நினைவூட்டுகிறார்."[64]

இயற்கை போதிக்கிறதா? இயேசுவின் சீஷனுக்கு இயற்கை ஒரு போதகரா? நிச்சயமாக இல்லை; ஏனெனில் அந்தப் போதகர் பரிசுத்த ஆவியானவர், பாவத்தால் தொடப்பட்டுச் சேதமடைந்த ஓர் இயற்கை அல்ல. இல்லை, ஷ்னாபெல் எழுதுவதுபோல, இது சமுதாயத்தின் உறுதியான ஒரு ஒழுங்கைப் பற்றியது; நீண்ட காலமாக ஒருவர் இப்படியே செய்துவருவதும், அதனால் கலாச்சாரமாக மாறியதுமானதைப் பற்றியது. நம் காலத்திலிருந்து பொருத்தமான ஒப்பீட்டைக் கண்டுபிடிப்பது கடினம். ஏனெனில் தலைமயிர் அலங்காரத்திலும் உடையிலும் இன்று எல்லாமே சாத்தியம். முழுமையான சத்தியங்கள் இருக்கக்கூடாது என்று கருதும் நம் பின்நவீனத்துவக் காலம், முழுமையான தனிநபர்வாதத்தால் வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த வாதத்தில் இயற்கை என்பது, பண்டைய காலகட்டத்தில் மக்கள் ஏறக்குறைய ஏற்றுக்கொண்டு வாழ்ந்த ஓர் அகநிலை ஒழுங்கு. கனவீனம் – அல்லது இன்னும் கூர்மையாக மொழிபெயர்த்தால்: அவமானம் – தேவனுக்கு முன்பாக அல்ல, கொரிந்துவிலுள்ள மனிதருக்கு முன்பாகவும் மனிதருக்காகவுமே. நசரேயனுடைய, அல்லது அப்சலோமுடைய, சிம்சோனுடைய, ஒரு பவுலுடைய, ஒருவேளை இயேசுவுடைய நீளமான தலைமயிர் தேவனுக்கு முன்பாக அவமானம் அல்ல. அவமானம் என்பது இடறலோடு தொடர்புடையது; இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவர்களாக எந்த அளவுக்கு முடியுமோ அந்த அளவுக்கு, சுவிசேஷத்தினிமித்தம் கிறிஸ்தவர்கள் அதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே உருவாகி நிலைபெற்றிருந்த உடலியல் புரிதலைச் சுருக்கமாக மட்டும் குறிப்பிடுகிறேன். அந்தப் புரிதலின்படி, ஆணின் விந்து தலையில் உருவாகி அங்கிருந்து வந்தது. நீளமான தலைமயிர் விந்தின் ஓட்டத்தைத் தடுக்கும் அல்லது குறைக்கும், இனப்பெருக்கத்துக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் என்று கருதப்பட்டது.

> 15 ஆனால் பெண் நீளமான தலைமயிர் வைத்திருந்தால் அது அவளுக்குக் கனமாயிருக்கிறது; ஏனெனில் தலைமயிர் அவளுக்கு முக்காட்டுக்குப் பதிலாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அல்லவா?

அப்படியானால், பெண்களையும் அவர்களுடைய தலைமயிர் அலங்காரத்தையும் இயல்பையும் குறித்து "இயற்கை" என்ன போதிக்கிறது?

"பெண்களுக்கு வழக்கம் வேறு. **ஆனால் பெண் நீளமான தலைமயிர் வைத்திருந்தால் அது அவளுக்குக் கனம் என்று இயற்கை உங்களுக்குப்**

போதிக்கவில்லையா? பெண்கள் தங்கள் தலைமயிரை நீளமாக வைத்திருந்தார்கள். சிற்பங்கள் எப்போதும் பெண்களை நீளமான தலைமயிரோடு காட்டுகின்றன. குறிப்பாக வசதிபடைத்த பெண்களிடம், நீளமாக வைக்கப்பட்ட தலைமயிர் கலைநயத்தோடு அலங்கரிக்கப்பட்டது."[65]

பண்டைய காலத்தில் பெண்ணின் தலைமயிர் பொதுவாக இச்சைக்குரிய பொருளாகக் கருதப்பட்டது (கீனர்). அதை மூடாதவள் – இதுவே விளக்கம் – இச்சையைத் தூண்ட விரும்பினாள். உயர்குடிப் பெண்கள் சில வேளைகளில், தங்கள் நுணுக்கமாகப் பின்னப்பட்ட தலைமயிரையும் அதில் அணிந்திருந்த நகைகளையும் காட்சிப்படுத்துவதற்காக இதைப் பொருட்படுத்தாமல் இருந்தார்கள். கொரிந்தியரின் சபையிலும் மற்ற இடங்களைப் போலவே வெவ்வேறு கலாச்சாரங்கள் சந்தித்தன.

"பெண்களுக்கும் அவர்களுடைய தலைமயிருக்கும் மகிமையை அவர் பொருத்தும் விதத்தின் அடிப்படையில், **பெண்கள் கண்ணுக்குத் தெரியும் விதத்தில் மகிமையின் மகிமை – அதாவது பெண்களுக்கு அதிக மகிமை உண்டு – என்று பவுல் நம்புவதாகத் தெரிகிறது. பெண் ஆணுக்காகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டாள் (1 கொரிந்தியர் 11:9) என்ற உண்மை, அவளுடைய அதிக அழகுக்கும் ஆண்களுக்கு அவள்மேல் உள்ள ஈர்ப்புக்குமான நோக்கத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. ஏவாளைத் தோழியாக, பங்காளியாகத் தேவைப்பட்டவன் ஆதாமே என்பதையும் அது சுட்டிக்காட்டுகிறது; அவளுடைய சிருஷ்டிப்பால் பயனடைந்தவன் அவனே, அதற்கு நேர்மாறாக அல்ல.**"[66]

"மாறாக, கனம் தேவனை நோக்கித் திருப்பப்படும்படி, ஆராதனையில் பெண்ணின் 'தலை' மூடப்பட வேண்டும் என்பதே பவுலின் வாதம். 'தலை' என்ற உருவகம் இந்த வாதத்துக்கு அத்தியாவசியமானது. ஆண் பெண்ணின் தலை (எழுத்தின்படி); பெண்ணின் தலை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அவளுடைய கணவனின் மகிமை; அவளுடைய தலையின்மேல் உள்ள தலைமயிர் அவளுடைய மகிமை, அதோடு அவளுடைய கணவனின் மகிமையும்கூட."[67]

"ஒரு பெண்ணின் அழகு பொறாமையைத் தூண்டுகிறது, அதே நேரத்தில் அவளுடைய கணவனின் அந்தஸ்தையும் காட்டுகிறது; அது ஆராதனையில் தேவனுடைய கனத்தோடு நேரடிப் போட்டியில் நிற்கும். **இது தேவனுடைய கனத்தையும் மகிமையையும் பற்றியது; வீட்டுச் சபையிலுள்ள ஆண்களின் கனத்தையும் மகிமையையும் பற்றியது அல்ல; ஜெபிக்கும், தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கும் பெண்களின் மகிமையையும் அழகையும் பற்றியதும் அல்ல.**"[68]

“இதுவே பவுலின் வாதத்தின் தொடக்கப் புள்ளி என்பது உண்மைதான்; paterfamilias-ஓடு பெண்ணுக்குள்ள உறவைப் பற்றிய கலாச்சார இலட்சியங்களை அவர் உறுதிப்படுத்துவதுபோலவும் தெரிகிறது; ஆனால் அவருடைய வாதத்தின் வளர்ச்சி உண்மையில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையிலான உறவைச் சமப்படுத்தியிருக்கிறது, அவர்கள் ஒவ்வொருவரின் மதிப்பையும் நிர்ணயித்திருக்கிறது, அவர்களுடைய தோற்றுவாயின் பரஸ்பரத்தன்மையை முன்னிலைப்படுத்தியிருக்கிறது: பெண் ஆணிலிருந்து வந்தாலும், ஆணும் பெண்ணிலிருந்து வந்தான். **அவருடைய கவனமும் அக்கறையும், மனைவிகள்மேல் கணவர்களின் அதிகாரத்தையோ கட்டுப்பாட்டையோ உறுதிப்படுத்துவதோ பலப்படுத்துவதோ அல்ல; தேவன் மகிமைப்படுத்தப்படுவதை உறுதிசெய்வதே.”**[69]

“பெண் ஆணின் மகிமை, அவளுடைய தலைமயிர் அவளுடைய மகிமை; ஆகவே ஆராதனையில் அவள் அதை மூட வேண்டும். தலைமயிர் ஒரு பெண்ணின் மகிமை, ஏனெனில் அது அவளுடைய போர்வை/மூடல் என்று பவுல் சொல்கிறார் (1 கொரிந்தியர் 11:15). **இதன் பொருள், ஒரு பெண்ணின் தலைமயிர், அவளுடைய தோற்றத்தை எடுத்துக்காட்டும் ஓர் அழகு அணிகலனைப்போல (ஒரு போர்வை/முக்காடு போல) செயல்படுகிறது.** முக்காடிடும் கலாச்சாரங்கள், கண்ணியமுள்ள ஒரு பெண்ணின் தலைமயிர் அவளுடைய கணவன் பார்த்து மகிழ்வதற்கு மட்டுமே ஒதுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும், ஆகவே அது பொதுவெளியில் காணப்படக்கூடாது என்று நம்புகின்றன.”

> 16 ஆனால் யாராவது வாக்குவாதம் செய்ய விரும்பினால், எங்களுக்கு அப்படிப்பட்ட வழக்கம் இல்லை, தேவனுடைய சபைகளுக்கும் இல்லை.

கொரிந்துவில் பல காரியங்களைப் பற்றி ஏற்கனவே போதுமான வாக்குவாதம் இருந்தது. தலைமூடலைப் பற்றியும் மேலும் ஒரு வாக்குவாதம் பற்றியெரியக்கூடாது. ஆராதனையில் பங்கெடுக்கும்போது மூடிய தலையோடு ஆண்களும், மூடாத தலையோடு பெண்களும் இருக்கும் வழக்கம் இருக்கக்கூடாது; அது வேறு எங்கும் அறியப்படாததாகவோ வழக்கத்தில் இல்லாததாகவோ தெரிகிறது. எல்லாவற்றையும் கேள்விக்குள்ளாக்கும் கொரிந்துவிலுள்ள சந்தேகவாதிகளுக்கு எதிரான கடைசி வாதம் இது: எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும் சபைகளும் (ரோமப் பேரரசில்) பவுல் விவரித்தபடியே இதைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள். கூட்டத்தில் ஆண்கள் தலைமூடல் இல்லாமலும், பெண்கள் தலைமூடலோடும் ஜெபிக்கிறார்கள்.

“16b வசனத்தில் (‘**எங்களுக்கு அப்படிப்பட்ட வழக்கம் இல்லை, தேவனுடைய சபைகளுக்கும் இல்லை**’) பவுல், அப்படிப்பட்ட வழக்கத்தை நியாயப்படுத்தக்கூடிய அப்போஸ்தல பாரம்பரியம் எதுவும் இல்லை என்ற குறிப்போடு முடிக்கிறார். தேவனுடைய சபைகள் எதிலும் (αἱ ἐκκλησίαι τοῦ θεοῦ) இந்த நடத்தைக்கு இணையானது இல்லை என்றும் அவர் சுட்டிக்காட்டுகிறார். கிறிஸ்டியான் வோல்ஃப் (Chr. Wolff) கருத்துரைக்கிறார்: ‘கொரிந்தியர் தங்கள் புதுமையைப் பிடிவாதமாகப் பற்றிக்கொண்டிருந்தால், தேவனுடைய அதிகாரத்தின்கீழ் நிற்கும் மற்ற இரட்சிப்பின் சபைகளோடுள்ள ஐக்கியத்திலிருந்து அவர்கள் பிரிந்துபோவார்கள்’.”[70]

இன்றைய பொருத்தம்

தேவனுடைய வார்த்தை காலத்தைக் கடந்தது. எந்த வார்த்தையும் ஒழிந்துபோகாது. ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தைச் சேர்ந்தவையும் அந்தக் காலகட்டத்தை நோக்கிச் சொல்லப்பட்டவையுமான காரியங்கள் உண்டு.

தலையை மூடுவதன் மூலம், பெண்கள் கவனத்தைத் தங்கள்மேல் ஈர்ப்பதையும், தங்கள் தலைமயிரின் மகிமையைக் காட்டுவதையும், ஆண்களின் (ஒருவேளை சில பெண்களின்) கவனத்தைச் சிதறடிப்பதையும் தவிர்க்க வேண்டியிருந்தது. தேவனுடைய மகிமையே உயர்த்தப்படவும், புகழப்படவும், துதிக்கப்படவும் வேண்டும். தேவனுடைய மகிமை, அவருடைய பிரசன்னம், கூடிவருதலின் மையமாக இருந்தது. இன்றும் ஆராதனையில் எதுவும் மனிதனை உயர்த்தக்கூடாது; யாரும் கவனத்தையோ கனத்தையோ தன்மேல் ஈர்க்கக்கூடாது.

பெண்கள் தங்கள் வெளித்தோற்றத்தால், தங்கள் இயற்கையான அல்லது அலங்கரிக்கப்பட்ட அழகால், தேவனுடைய கனத்திலிருந்து எதையும் எடுத்துவிடக்கூடாது. **இதுவே இந்தப் பகுதியின் ஒழுக்கக் கொள்கை; அது இன்றுவரை செல்லுபடியாகிறது. எந்தப் பேச்சாளரும், பிரசங்கியும், வாழ்க்கைச் சாட்சியையோ மிஷனரி அறிக்கையையோ கொடுக்கும் எவரும், எந்தப் பாடகரும், எந்த இசைக்கலைஞரும், எந்த மனிதரும் – அன்றுபோலவே இன்றும் – உடையின் மூலம் கவனத்தைத் தன்மேல் ஈர்க்கக்கூடாது.**

“தலைமூடல் நடைமுறையைப் பொறுத்தவரை, உண்மையுள்ள மனைவிகள் என்ற தங்கள் அந்தஸ்தைப் பெண்கள் ஒரு தலைமூடலால் சமிக்ஞை செய்வது மேற்கத்தியச் சமுதாயங்களில் நெடுங்காலமாக வழக்கத்தில் இல்லை [இஸ்லாமிய நாடுகளிலும், ஆகவே இஸ்லாமியப் பகுதிகளிலுள்ள

சபைகளிலும் இது வேறு! – HJR]. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் கிறிஸ்தவ மனைவிகள் தலைமூடல் இல்லாமல் சபையில் செயல்பட்டால், அதற்குக் காரணம் சரியாக இதுவே: அவர்கள் வாழும் நகரத்தின் பொதுவெளியிலும் அவர்கள் தலைமூடல் இல்லாமலே நடமாடுகிறார்கள். **தலைமூடல் இல்லாமை எந்தச் சமிக்ஞையையும் அனுப்புவதில்லை. 'வேதவசனத்துக்குக் கீழ்ப்படிதலின்' காரணமாக மனைவிகள் இன்றும் தலைமூடல் அணிய வேண்டும் என்று சில கிறிஸ்தவர்கள் கோரினால், அப்போஸ்தலனாகிய பவுலின் அறிவுறுத்தல்கள் சரியாக 'கீழ்ப்படிதலோடு' புரிந்துகொள்ளப்படவும் செயல்படுத்தப்படவும் இல்லை: பவுலுக்கு முக்கியமானது தலைமூடல் அல்ல; முழுச் சமுதாயத்துக்கும் முக்கியமானவையும் அடிப்படையானவையுமான பாரம்பரிய மரபுகளை வேண்டுமென்றே அலட்சியப்படுத்துவதும் ஏளனம் செய்வதுமே அவருடைய கவலை.** மேற்கு ஐரோப்பாவின் சபைகளில் பெண்கள் தலைமூடல் அணிந்தால், அது ஒரு மனைவியின் கற்பையும் உண்மைப்பற்றையும் குறிக்கும் ஒரு மரபுக்குப் பவுல் கோரிய இணக்கம் அல்ல; மாறாக இணங்காத ஒரு நடத்தையே – மேற்கில் திருமண உண்மைப்பற்றும் அடக்கமும் ஒரு குறிப்பிட்ட உடையணியும் முறையால் இனி அரிதாகவே குறிக்கப்படுகின்றன. அது பெரும்பாலும் வார்த்தைகளால், அதாவது திருமணத்தின் மதிப்பையும் வாழ்க்கைத்துணையின் மதிப்பையும் பற்றிய திட்டவட்டமான கூற்றுகளால், நடக்கிறது."[71] நிச்சயமாக, ஒரு திருமண மோதிரத்தாலும்; அதை அணிந்தவர் உறுதியான (திருமண) உறவில் வாழ்கிறார், ஒரு புதிய உறவுக்கு விடுதலையானவர் அல்ல, பாலியல் சாகசங்களைத் தேடுபவரும் அல்ல என்பதை அது தவறாமல் கண்ணில்படும்படி காட்டுகிறது. திருமண மோதிரம் அதிலிருந்து ஓரளவுக்கு மட்டுமே பாதுகாக்கிறது; முக்கியமானது அடையாளமே.

இருந்தபோதிலும் இன்று பெண்களுக்குத் தலைமூடலைக் கட்டளையிடுபவர் – அல்லது ஒரு பெண்ணாகத் தனக்குத்தானே அதைக் கட்டளையிட்டுக்கொள்பவர் – நாம் அழைக்கப்பட்டிருக்கும் சுவிசேஷத்தின் சுதந்திரத்தை இன்னும் புரிந்துகொள்ளவில்லை.

இனி 1 கொரிந்தியர் 11:3-16இன் ஒரு **விளக்கமான, சுதந்திரமான மறுவடிவம் (பொழிப்புரை)** பின்வருகிறது – இந்தப் பகுதியைச் சுருக்கமாக நான் எப்படி விளக்குவேனோ அப்படி.

கொரிந்தியரே, ஒவ்வொரு ஆணின் தோற்றுவாயும், அதாவது தலையும், கிறிஸ்துவே, மேசியாவே என்பதை நீங்கள் உணர வேண்டும் என்பது எனக்கு முக்கியம். அவர்

மூலமாகவே அவன் சிருஷ்டிக்கப்பட்டான். ஆண்களாகிய நீங்கள் அவரோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள்; அதைக் கூட்டத்தில் காணலாம்.

பெண்ணின் தலை ஆண். அவனோடு ஒன்றாவதற்காக அவள் அவனுடைய விலாவிலிருந்து சிருஷ்டிக்கப்பட்டாள். அவன் தலை, அவள் சரீரம். ஆண் அவளுடைய தோற்றுவாய்; அவளும் அவனோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறாள்; அது கூட்டத்தில் காணக்கூடியதாகிறது.

இந்த உறவைக் கிறிஸ்துவிடமும் காண்கிறோம். அவருடைய தலை தேவன். அவர் அவரை, தமக்குச் சமமான தம்முடைய குமாரனை, ஜெனிப்பித்தார்.

கொரிந்துவில் ஓர் ஆண் கூட்டத்தில் கிறிஸ்துவை அல்லது தேவனை நோக்கிச் சத்தமாக ஜெபித்தால், அல்லது தீர்க்கதரிசனமாகப் பேசினால், அப்போது அவன் தன் தலையை மூடியிருந்தால், அது அவமானம். அவன் கிறிஸ்துவுக்கு அல்ல, தனக்கே கனம் செலுத்துகிறான். ஏனெனில் விக்கிரக ஆராதனைக்காரர்கள் விக்கிரகங்களுக்குப் பலியிடும்போது தங்கள் தலையை மூடுகிறார்கள். மூடாத தலையோடு ஆண் மனத்தாழ்மையைக் காட்டி, உன்னதமானவருக்கு, காணப்படாத கிறிஸ்துவுக்கு, கனம் செலுத்துகிறான்.

பெண்களிடம் இது சரியாக நேர்மாறானது. கூட்டத்தில் ஜெபித்து, தீர்க்கதரிசனமாகப் பேசி, தலையை மூடாத பெண்கள் தங்கள் தலைக்கு அவமானம் கொண்டுவருகிறார்கள். அவர்கள் தங்களையும், தங்கள் தலையாகிய கணவனையும் அவமானப்படுத்துகிறார்கள்.

ஏனெனில் அவர்கள் கவனத்தைத் தங்கள்மேல் திருப்புகிறார்கள்.

ஆண்களைப் போலவே பெண்களும் தலையை மூட வேண்டியதில்லை என்று யாராவது கோரினால், அவர் அதை முடிவுவரை சிந்திக்கவில்லை. ஏனெனில் கொரிந்துவில் தலையை மூடாத பெண் மொட்டையடிக்கப்பட்டவளாகக் கருதப்படுகிறாள், விலைமாதாக நடப்பவளுக்கு அல்லது பாலியல் சந்திப்புகளைத் தேடுபவளுக்கு ஒப்பாகிறாள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமே. அவள் முக்காடிடாமலோ தலையை மூடாமலோ இருந்தால், தர்க்கரீதியாக அவள் தன் தலைமயிரைக் கத்தரித்துக்கொள்ளவோ முழுவதும் மொட்டையடித்துக்கொள்ளவோ வேண்டும்.

உங்கள் நோக்கம் அது அல்ல என்று எனக்குத் தெரியும்! ஆனால் நீங்கள் வாழும் சமுதாயத்தில் அதுவே விளைவாக இருக்கும்! ஆகவே, உங்களிடம் வந்து, பொதுவெளியில் பெண்கள் தலையை மூடும் வழக்கமான பழக்கம் நிராகரிக்கப்படுவதைக் காணும் மனிதருக்கு இடறலாக மாறும் அபாயத்தை ஏற்காதீர்கள்.

கூட்டத்தில், தேவனுடைய பிரசன்னத்தில், ஆண்கள் தங்களை மூடிக்கொள்ளக்கூடாது. ஏனெனில் ஆண் தேவனுடைய சாயலும் அவருடைய மகிமையின் பிரதிபலிப்புமாயிருக்கிறான்.

பெண்ணும் தேவனுடைய சாயலே; ஆனால் அதற்கும் மேலாக அவள் ஆணின் மகிமையின் பிரதிபலிப்புமாயிருக்கிறாள். அவளுடைய அழகு, அவள்

யாரோடு ஒன்றாயிருக்கிறாளோ அந்தக் கணவனுடைய அழகு.

அவள் எப்படி அவனுடைய மகிமையானாள்? நிச்சயமாக அவன் அவளிடமிருந்து சிருஷ்டிக்கப்பட்டதால் அல்ல; அவள் அவனிடமிருந்து, அவனுடைய விலாவிலிருந்து, உருவாக்கப்பட்டதாலேயே.

அவள் ஆணின் மகிமையாயிருப்பது, அவன் அவளுக்காகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதால் அல்ல; அதற்கு நேர்மாறாக. அவன் தனியாக இருந்து உதவி தேவைப்பட்டதால், அவள் அவனுக்காகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டாள். ஒரு பெண்ணாக அவள் அவனுக்கு விரும்பத்தக்க அழகுள்ளவளாக இருந்தாள்.

பெண்ணுக்கு இவ்வளவு பெரிய மதிப்பு இருப்பதாலும், அவள் ஆணுக்கு இவ்வளவு பெரிய பயனுள்ளவளாக இருப்பதாலும், அவளே தன் தலையைப் பற்றித் தீர்மானிக்க வேண்டும்: அதை மூடுவதா இல்லையா என்று. யாரும் அதை அவளுக்குக் கட்டளையிடக்கூடாது. அவளுடைய கணவனோ சபையின் தலைவர்களோ தலைமூடல் அணியக்கூடாது என்று அவளுக்குக் கட்டளையிடக்கூடாது.

ஆனால் தன் சுதந்திரத்திலும் தீர்மானிக்கும் உரிமையிலும், தான் ஆணிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டவளோ அவனைச் சாராதவளோ அல்ல என்பதைப் பெண் கவனிக்கட்டும். சபையில் அவள் ஆண் இல்லாமல் இருப்பதில்லை; ஆணும் பெண் இல்லாமல் இருப்பதில்லை. ஆணும் பெண்ணும் ஒருவரோடொருவர் இணைந்து ஒன்றாக இருப்பதே எப்போதும் தேவனுடைய எண்ணம். தலையும் சரீரமும் என்ற ஒற்றுமையில் அவர்கள் ஒன்றாக, ஒத்திசைவோடு, கலந்துபேசி, சமாதானத்தோடு, ஒருவருக்கொருவர்

கீழ்ப்படிந்து, ஒருவரையொருவர் நிறைவாக்கிச் செயல்படுகிறார்கள்.

ஒருவர் மற்றவர் இல்லாமல் இருப்பதில்லை என்பதன் பொருள் என்ன? மனித இணையின் சிருஷ்டிப்பை மீண்டும் நினைவுகூருங்கள். ஆதியில் பெண் ஆணிலிருந்து வந்தாள். அவனுடைய விலாவிலிருந்து. மீண்டும் அவனோடு ஒரே மாம்சமாயிருப்பதற்காக அவனோடு இணைக்கப்பட்டாள். ஆனால் மேலும் சிந்தியுங்கள்: அதுமுதல் ஒவ்வொரு ஆணும் ஒரு பெண்ணிடமிருந்து வருகிறான். ஆண் இல்லாமல் பெண் இருந்திருக்க மாட்டாள்; பெண் இல்லாமல் ஆண் இருந்திருக்க மாட்டான். இருவரும் சம கண்ணியமும், சம மதிப்பும், சம அந்தஸ்தும் உடையவர்கள்; தங்கள் வேறுபாட்டில் ஒருவரையொருவர் பூரணமாக நிறைவாக்குகிறவர்கள். இவை எல்லாம் தேவனுடைய எண்ணம். இவை எல்லாம் யாரிடமிருந்து புறப்பட்டு வந்ததோ அந்தத் தலை அவரே.

இதைக் கருத்தில் கொண்டு நான் உங்களிடம் கேட்கிறேன்: ஒரு பெண் பகிரங்கமாக, ஆனால் முக்காடிடாமலும் தலையை மூடாமலும் தேவனை நோக்கி ஜெபிப்பது ஒழுங்கானதா? இல்லை, கொரிந்துவிலும் ரோமப் பேரரசிலும் உள்ள வழக்கங்களைக் கருத்தில் கொண்டால் அது ஒழுங்கானதல்ல என்று நீங்கள் ஒப்புக்கொள்வீர்கள்.

மனிதருக்கு இயற்கை விதிகளைப்போல இருக்கும் பழக்கவழக்கங்களும் வழக்கங்களும் உண்டு. ஓர் ஆண் பழக்கவழக்கங்களுக்கும் வழக்கங்களுக்கும் மாறாக நீளமான தலைமயிர் வைத்திருந்தால், அது அவமானமாகக் கருதப்படுகிறது. இதிலும் பெண்களிடம் சரியாக நேர்மாறானது. பெண்களின் நீளமான தலைமயிர்

அவர்களுடைய மகிமை, அவர்களுடைய இயற்கையான அலங்காரம்; அது அப்படியே உணரப்படுகிறது. ஆணின் மகிமையாயிருப்பதற்காக, நீளமான தலைமயிர் அவளுக்கு அலங்கரிக்கும் முக்காடுபோல அல்லது போர்வைபோலக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆண்களுக்கு இவ்வளவு விரும்பத்தக்கதாகத் தோன்றும் இந்த அலங்காரத்தைக் கூட்டத்தில் அவள் மூட வேண்டும். ஆண் மூடாத தலையோடு தன் மனத்தாழ்மையைக் காட்ட வேண்டியதுபோலவே, இந்த மகிமையோடு தோன்றுவதற்கான இடம் இது அல்ல. ஏனெனில் இது தேவனுடையவும் கிறிஸ்துவினுடையவும் கனத்தையும் மகிமையையும் பற்றியது. ராஜாதி ராஜாவின் சமுகத்துக்கு நம்மை அழைப்பவர் அவரே.

கொரிந்துவில் யாராவது இதைப் பற்றி விவாதிக்க விரும்பி, தலையை மூடும் இந்த வழக்கத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்கினால், இப்படிப்பட்டது எங்கும் இல்லை என்பதை அவர் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்: நீங்கள் பெண்களுக்குக் கட்டளையிட விரும்புவதுபோலவும் உங்களுக்கே செய்வதுபோலவும், பெண்கள் தலையை மூடாமல் ஜெபிப்பது. எந்தச் சபையும் இப்படிப்பட்டதைக் கடைப்பிடிப்பதில்லை; ஆகவே தலைமூடலைப் பற்றி வழக்கமாகச் செல்லுபடியாவதும், கண்ணியமானதும், யாருக்கும் இடறல் உண்டாக்காததுமானதைக் கடைப்பிடியுங்கள்.

முடிவும் சுருக்கமும்

“இந்தப் பகுதியின் மொழியும் பவுலின் முடிவும் இதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன: கொரிந்துவின் வீட்டுச் சபைகளில் யாரோ முக்காடிடுதலைக் கட்டுப்படுத்தவோ தடைசெய்யவோ விரும்பினார்கள்; ஆனால் எல்லாப்

பெண்களும், அல்லது சில பெண்களும், அல்லது ஒரு தனிப் பெண்ணும் முக்காடிட விரும்பினார்கள். முதலில் பவுல் சிருஷ்டிப்பின் விவரணத்தைச் சுருக்கமாகத் தொகுத்து, பெண் ஆணிலிருந்தும் ஆணுக்காகவும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதே பெண் ஆணின் மகிமையாயிருப்பதற்குக் காரணம் என்று விளக்குகிறார். அவள் அவனிலிருந்து சிருஷ்டிக்கப்பட்டதால் ஆண் அவளுடைய தலை; ஆகவே அவளுடைய தலை அவனுடைய மகிமையைப் பிரதிபலிக்கிறது, அல்லது ஏதோ ஒரு விதத்தில் வெளிப்படுத்துகிறது. ஆதியாகமப் புத்தகத்தின் விவரணத்தில், எல்லா மிருகங்களுக்கும் மாறாக, அவனைக் கவர்வதற்கென்றே அவள் விசேஷமாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதால், அவள் அவனுடைய மகிமையாகவும் இருந்தாள் (ஆதியாகமம் 2:18-23).”[72]

“பவுலின் எழுத்துகள் பாலினங்களைப் பற்றிய ஓர் இறையியலை (Gender) கொண்டிருக்கின்றன; **கிரேக்க-ரோமக் கலாச்சாரத்தின் கருத்துகளையும் சின்னங்களையும், கிரேக்க மொழியின் சொல்வழக்குகளையும் கொண்டு பவுல் சிருஷ்டிப்பின் விவரணத்தை விளக்கும் விதத்தில் அது நிறைவேறுகிறது.** ‘தலை’ என்ற உருவகத்தை ஆதாமுக்குப் பொருத்துவதன் மூலம், ஆதாமுக்குப் பின்வந்த மனுக்குலத்தின் மற்றவர்களைப் போலவே ஏவாளுக்கும் பல அடையாளங்கள் உண்டு என்று பவுல் காட்டுகிறார். பெண்கள் தேவனுடைய சாயல், ஆதாமின் சாயல், அதோடு ‘ஆணின் மகிமையும்’கூட. **பெண்ணை ‘ஆணின் மகிமை’ என்று பவுல் விவரிப்பது கீழ்ப்படிதலையோ குறைவான மகிமையையோ சுட்டிக்காட்டவில்லை; ஒரு கூடுதல் மகிமையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது: ஆண்கள்மேல் அவளுடைய அழகின் வல்லமை.** அதுபோலவே, ஆதாம் முதலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டான் (வ. 13) என்று சொல்லும் 1 தீமோத்தேயு 2:13-14இலுள்ள பவுலின் சுருக்கமான விவரிப்புக்குள் ஆணின் முன்னுரிமையை நாம் திணிக்க முடியாது. மாறாக, பவுல் சிருஷ்டிப்பின் விவரணத்திலிருந்து பரஸ்பரத்தன்மையைப் போதிக்கிறார்; ஏனெனில் பவுல் ஆணை, பெண்ணின் உதவி தேவைப்படுகிற, நன்மைகளைப் பெறுபவனாகச் சித்தரிக்கிறார். கலாச்சாரம் புரிந்துகொள்ளும் சொற்களில் அவர் அதை விவரிக்கிறார். **பெண் ஆணிலிருந்து உருவாக்கப்பட்டாள்; ஆகவே சிருஷ்டிப்பின் விவரணத்தில் ஆண், கிரேக்க மொழி வழக்கின்படி, பெண்ணின் தலையாக (அவளுடைய ஜீவனின் தோற்றுவாயாக) செயல்படுகிறான்;** ஆனால் பின்னர் ஒவ்வொரு ஆணும் பெண்ணிடமிருந்து வருகிறான்; ஆகவே பெண்ணும் ஜீவனின் தோற்றுவாய்; ஆதியாகமம் 3:20இல் ‘ஏவாள்’ என்ற பெயரின் பொருளும் அதுவே.

“ஆகவே தேவனுடைய வடிவமைப்பின்படி பெண்ணும் ஆணும் ஒருவரையொருவர் சாராதவர்கள் அல்ல. ஆதியாகமம் 1:27-28இலுள்ள

சிருஷ்டிப்பின் விவரணத்தில் பெண்ணுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரத்தைப் பவுல் முரண்படுகிறார், மறுவிளக்கம் செய்கிறார், அல்லது சார்புடையதாக்குகிறார் என்று – 'தலை' என்ற கிரேக்கச் சொல்வழக்கை அவர் பயன்படுத்துவதிலும் – விளக்குவதற்குக் கட்டாயமான எந்தக் காரணமும் இல்லை. ஆணும் பெண்ணும் தேவனுடைய சாயலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டார்கள்; இருவரும் ஆளுகைக்காகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டார்கள்; பவுலின்படி அந்த ஆளுகை, அதற்கேற்ற கலாச்சார வரம்புகளுக்குள், ஒன்றிணைந்தும் பரஸ்பரமாகவும் செயல்படுத்தப்படுகிறது."[73]

எந்தக் கலாச்சாரத்திலும் தேவனுடைய மகிமைக்காகவும் இடறல் இல்லாமலும் சுவிசேஷத்தை வாழ முடிகிறது என்பது அற்புதமானது. மிகப் பெரிய மிஷனரியாகிய தேவன் எல்லாருக்கும் ஐசுவரியமுள்ளவர்: சுவிசேஷம் எல்லா ஜனங்களுக்கும் உரியது.

பின்னிணைப்பு

பின்வரும் இரண்டு வேதப்பகுதி அமைப்புகளும் ஒரு கயாஸ்மஸோடு (Chiasmus – சொற்களின் அல்லது சிந்தனைகளின் குறுக்குவாட்டான, மூலைவிட்ட அமைப்பு) தொடர்புடையவை. முதல் அமைப்பு ஷ்னாபெலுடையது (Schnabel). அது காட்டுவது: இந்தப் பகுதி ஆண்களிடமும் பெண்களிடமும் சம அளவில் பேசுகிறது. யாரை எத்தனை முறை நோக்கிப் பேசுகிறது என்பதிலிருந்து கொரிந்துவில் பிரச்சினையைத் தூண்டியவர் யார் என்று கண்டுபிடிக்க விரும்புபவர் அதனால் முன்னேற **முடியாது**.

வ. 4 ஒவ்வொரு ஆணும் ... தன் தலையை அவமானப்படுத்துகிறான்

வ. 5 ஒவ்வொரு பெண்ணும் ... தன் தலையை அவமானப்படுத்துகிறாள்

வ. 7a ஆண் தேவனுடைய பிரதிபலிப்பு

வ. 7b பெண் ஆணின் பிரதிபலிப்பு

வ. 11a கர்த்தருக்குள் பெண் ஆண் இல்லாமல் ஒன்றுமில்லை

வ. 11b கர்த்தருக்குள் ஆண் பெண் இல்லாமல் ஒன்றுமில்லை

வ. 12a பெண் ஆணிலிருந்து உண்டானவள்

வ. 12b ஆண் பெண்ணின் மூலமாய் உண்டாகிறான்

வ. 14 அது ஆணுக்கு அவமானம்

வ. 15 அது பெண்ணுக்குக் கனம்[74]

இங்கே, டேவிட் ஈ. கார்லண்ட் (David E. Garland) பகுத்துக் காட்டுவதுபோல, இந்தப் பகுதியின், அதாவது தொடர்ச்சியான இந்தச் சிந்தனை ஓட்டத்தின் அல்லது அர்த்தப் பகுதியின், ஒரு குறைவற்ற கயாஸ்மஸ் காட்டப்படுகிறது. A B C D என்ற அதே எழுத்துகள் மைய வாக்கியத்துக்கு முன்னும் பின்னும் எப்படி ஒன்றையொன்று எதிர்கொண்டு நிற்கின்றன என்பதைக் காண்பது சுவாரசியமானது; அந்த மைய வாக்கியம் **10ஆம் வசனம்; பெண்ணின் தலைமூடலுக்கான மையக் கூற்றாக அவர் அதை முன்னிலைப்படுத்துகிறார். எனக்கு இதன் பொருள்: தலைமூடல் அணிவதா இல்லையா என்று பெண்ணே தீர்மானிக்கிறாள். ஆண்களோ கணவனோ அதைத் தீர்மானிப்பதில்லை. அவள் சுதந்திரமானவள்.**

A Introduction: the "Head" of Men and Women (vv.2-3)
Commendation (v.2); Summary of Headship (v.3)
B Shame for Men and Women (vv.4-5)
For Men (v.4); For Women (v.5)
C Social and Theological Reasons for Shame (vv.6-7)
Social Reasons (v.6); Theological Reasons (v.7)
D Creation of Men and Women (vv.8-9)
Men (vv.8a; 9a); Women (vv.8b; 9b)
E Reason for Women to be Covered (v.10)
D' Equality of Women and Men (vv.11-12)
Women (vv.11a; 12a); Men (vv.11b; 12b);
Equality in God (v.12c)
C' Social Implications for Women (v.13)
B' Shame and Glory in Men and Women (vv.14-15)
Shame for Men (v.14); Glory for Women (v.15)
A' Conclusion: Exhortation to Adhere to Teachings (v.16)

குறிப்புகள்

1. Hans-Jörg Ronsdorf, hj-ronsdorf@t-online.de, உங்கள் கருத்துகளை வரவேற்கிறேன். 24.01.2021, அக்டோபர் 2026இல் திருத்தப்பட்டது
2. www.hans-joerg-ronsdorf.de
3. https://theoblog.de/eckhard-schnabel/16636/
4. Cynthia Long Westfall, Paul and Gender. Reclaiming the Apostle's Vision for Men and Women in Christ, Grand Rapids: Baker Academic 2016.
5. Schottroff, L., Der erste Brief an die Gemeinde in Korinth, edd. E. W. Stegemann/L. Schottroff/A. Strotmann/K. Wengst, VII, Theologischer Kommentar zum Neuen Testament, Verlag W. Kohlhammer, Stuttgart 2013, 197.
6. Westfall, Paul and Gender, பக். 13 (இனி பக்க எண் மட்டும்).
7. பக். 13
8. பக். 17
9. பக். 20
10. பக். 25
11. பக். 26

12. Eckhard J. Schnabel, Der erste Brief des Paulus an die Korinther, Historisch-Theologische Auslegung, Witten/Gießen: SCM R. Brockhaus/Brunnen, 4ஆம் பதிப்பு 2018, பக். 625.
13. பக். 26
14. பக். 27
15. பக். 29
16. ரோமப் பேரரசின் சமுதாயத்தில் ஒரு ரோமக் குடிமகனை மணந்த பெண் மாட்ரோனா (Matrona) என்று அழைக்கப்பட்டாள். அவளுடைய இடம் பெரும்பாலும் வீட்டில், குடும்பத்தையும் வீட்டு நிர்வாகத்தையும் கவனிப்பதில் இருந்தது. அவள் வீட்டுத் தலைவரின் – தந்தை அல்லது கணவனின் – பாதுகாப்புக்கும் பாதுகாவலுக்கும் உட்பட்டிருந்தாள். (மூலம்: Wikipedia, “Matrona” என்ற கட்டுரை)
17. பக். 29
18. பக். 31
19. பக். 32
20. பக். 33
21. பக். 37
22. Schnabel, E. J., Der erste Brief des Paulus an die Korinther, edd. G. Maier/H.-W. Neudorfer/R. Riesner/E. J. Schnabel, Historisch-Theologische Auslegung Neues Testament, SCM R. Brockhaus; Brunnen Verlag, Witten/Gießen, 4ஆம் பதிப்பு 2018, 602–603.
23. பக். 42
24. பக். 44
25. சில பெண்கள் தாங்களாகவே தலைமூடலை விட்டுவிட விரும்பியிருந்தாலும், பவுலின் அடிப்படைக் கூற்று மாறாது. ஆனால் இந்த அனுமானம் சாத்தியக்குறைவானது.
26. வேறுவிதமாகக் குறிப்பிடப்படாவிட்டால், Elberfelder மொழிபெயர்ப்பு (ஜெர்மன் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு), Edition CSV.
27. இந்தச் சிந்தனைகள் என் புத்தகமான “பெண்களே, எங்களை மன்னியுங்கள்!” (“Frauen, vergebt uns!”) என்பதன் 6.2ஆம் அதிகாரத்துக்கு ஒரு துணைச்சேர்க்கை. அங்குள்ளவற்றில் பெரும்பாலானவற்றை இங்கே திரும்பச் சொல்லவில்லை; இரண்டு ஆய்வுகளையும் வாசிக்கும்படி பரிந்துரைக்கிறேன்.
28. பக். 87
29. பக். 38
30. பக். 84
31. பக். 80
32. பக். 82
33. பக். 85
34. பக். 89
35. பக். 90
36. Schnabel, E. J., 601
37. Schnabel, E. J., 602
38. பக். 40
39. Schnabel, E. J., 602
40. பக். 29
41. Schnabel, E. J., 604
42. Schnabel, E. J., 605
43. Schnabel, E. J., 606
44. Schnabel, E. J., 606
45. பக். 72
46. பக். 65
47. Schnabel, E. J., Der erste Brief des Paulus an die Korinther, edd. G. Maier - H.-W. Neudorfer - R. Riesner - E. J. Schnabel, Historisch-Theologische Auslegung Neues Testament, SCM R. Brockhaus; Brunnen Verlag, Witten;

Gießen 2018, 4ஆம் பதிப்பு, 608–609.

48. பக். 70
49. பக். 62
50. Schnabel, E. J., 609
51. Schnabel, E. J., 609–610
52. பக். 103
53. Schnabel, E. J., 610
54. Schnabel, E. J., 610–611
55. பக். 73
56. Schnabel, E. J., 611
57. Schnabel, E. J., 613–614
58. பக். 30
59. Schnabel, E. J., 616
60. Schnabel, E. J., 616–617
61. Schnabel, E. J., 617
62. பக். 70
63. Schnabel, E. J., 617–618
64. Schnabel, E. J., 619
65. Schnabel, E. J., 619
66. பக். 40
67. பக். 41
68. பக். 41
69. பக். 42
70. Schnabel, E. J., Der erste Brief des Paulus an die Korinther, edd. G. Maier - H.-W. Neudorfer - R. Riesner - E. J. Schnabel, Historisch-Theologische Auslegung Neues Testament, SCM R. Brockhaus; Brunnen Verlag, Witten; Gießen 4ஆம் பதிப்பு 2018, 622–623.
71. Schnabel, E. J., 624
72. பக். 98
73. பக். 105
74. Schnabel, E. J., 590